Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 85

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

GIRGIR BU SAYI TAM 128.500 ADET BASILMIŞTIR

GIRGIR DÜNYASI

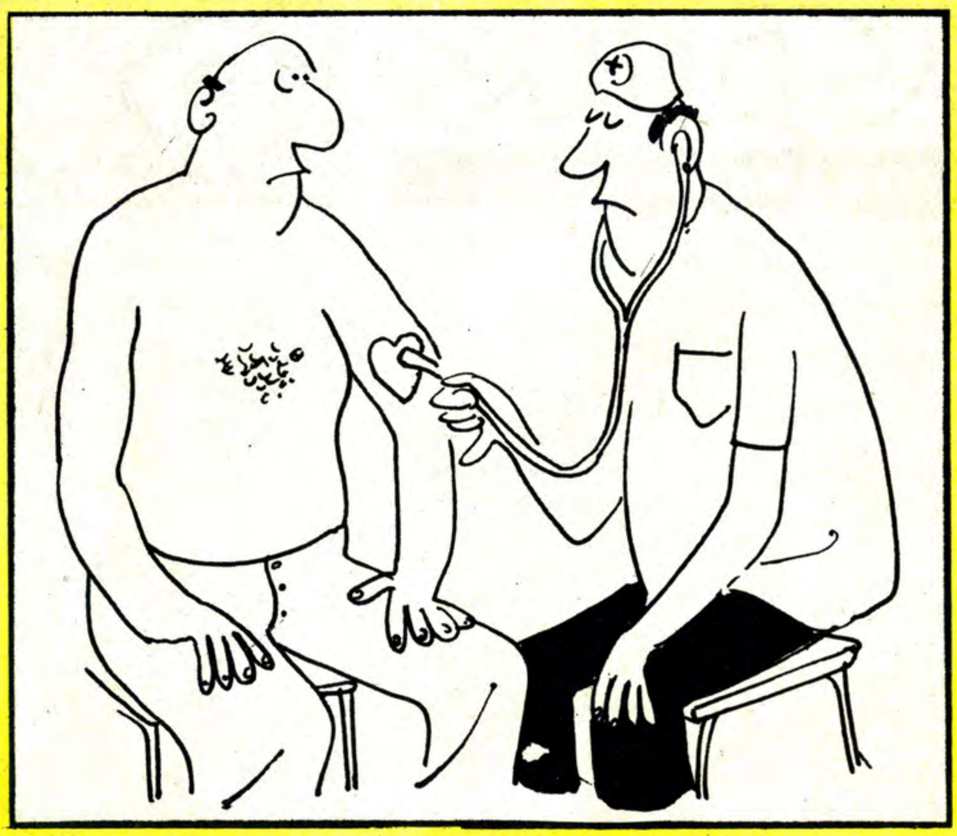

-Hiç üzülmeyin dostum. Kalbiniz çok sağlam.

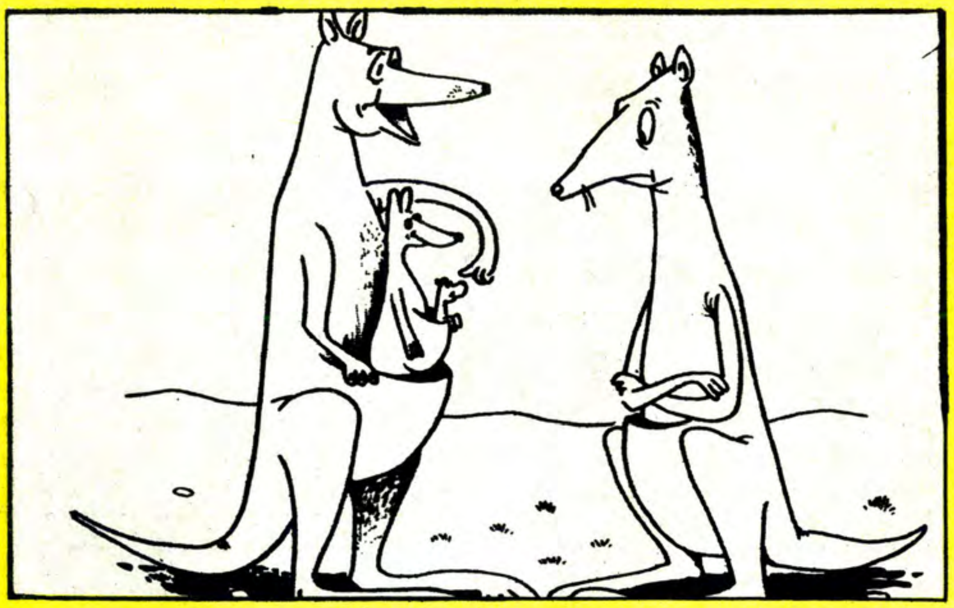

-İşte bu da torunum..

Kış şakaları

çamaşırınız
eros
ise
SOYUNDUKCA
beğenecekler
sizi...

eros RENKLİ DESENLİ BEYAZ ÇAMAŞIRLARI

Erte Organizasyon: 48-13

Modern GAZETE

* MEKTUPLAŞMAK
* ARKADAŞLIK ETMEK
* EVLENMEK VE DE ARTİST OLMAK İSTEYENLERİN

FOTOĞRAFLARINI VE MEKTUPLARINI BEDAVA YAYINLIYOR

BU HAFTA MODERN GAZETE ALMAKTA ACELE EDİN

Gırgır: 11

* TÜRKİYE'NİN EN ÇOK OKUNAN HAFTALIK GAZETESİ

Modern GAZETE

* ŞİMDİ
* Daha güzel
* Daha zengin
* Daha enteresan

En büyük zevk, MODERN GAZETE okuma zevkidir.

Gırgır: 12

YIL: 2
SAYI: 85
24 MART 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini, can sıkıntısını, karı-koca kavgasını şipşak keser. Her derde devadır... GIRGIR da GIRGIR.

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

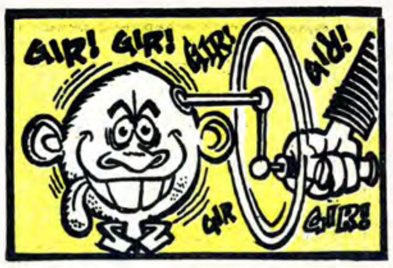

ŞAZİMENT PAZAR GÜNLERİ DÜKKAN AÇTIĞI İÇİN CEZA YEDİ

Muhitimizin kenar manavlarından Şaziment, pazar günleri dükkân açtığı için kocaman bir ceza yemiştir. Belediye zabıtasından Zalim Cevat, birkaç kere, pazar günleri çalışmamasını, şu dükkanı kapamasını ihtar etmişse de Şaziment hiç oralı olmamıştır.

Bu pazar gene dükkanını açıkça açan Şaziment şeftali, portakal, kiraz, çilek ve muzlarını güzelce sergileyip satmaya başlayınca, Belediye zabıtası Zalim Cevat şaak! . diye cezayı yapıştırmıştır.

Resimde Şaziment dükkânı açtığı için ceza yer ken görülüyor..

TEKİR PALABIYIK BIRAKTI

Mart ayı dolayısıyla Palabıyık bırakan Tekir, dişi kedilerin sex sembolü haline gelmiş ve posterleri kapışılmıştır.

Tekir mart ayının bütün rezervasyonunu önceden doldurmuş mevsimi kapalı gişe oynamıştır.

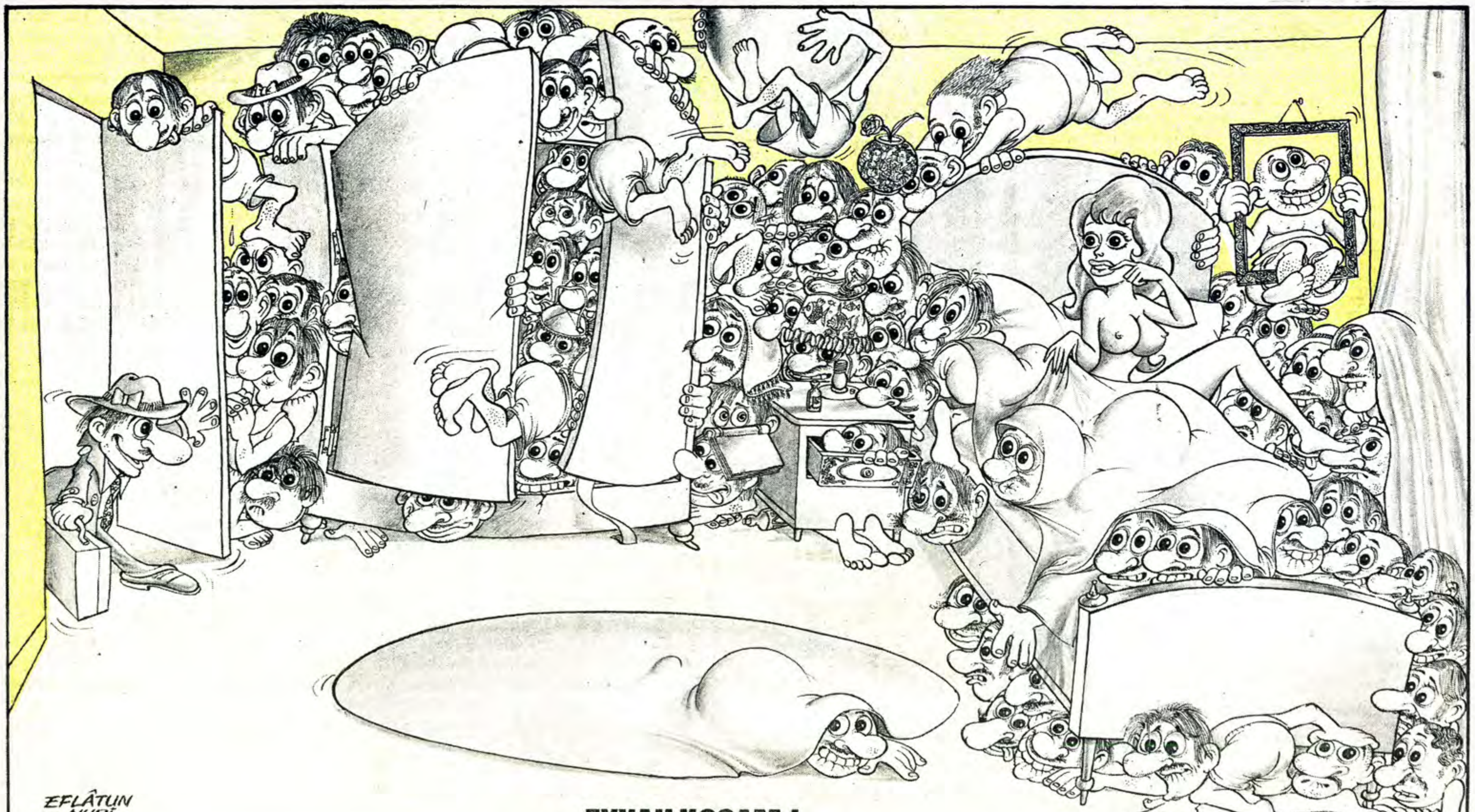

— EYVAH KOCAM !..

UTANMAZ ADAM MEKSİKADA

Şeref'le Korna Kamil Pakize'lerin tadına bakmak için Holivut'a gelirler. Bütün artistlere başrol teklif ettikleri için az sonra Meksika'ya doğru gazlamak zorunda kalırlar. Fakat Meksikalı haydutlar bizimkileri donlarına kadar soyarlar. Bizimkiler de bir haydudu soyarlar. Halk Ş eref'le Kamil'i görünce "Zarta Parta" diye kaçmaya başlar. Bu arada bizimkiler temizlemek için Panço diye biri ortaya çıkar. Şeref kokoreçito diye bir banka soyguncusu ortaya çıkar. Los Hımbılos kasabası sakinleri Şeref'ten yardım isterler. Şeref Kokoreçito'ya bir tuzak kurar. Kokoreçito'nun adamları teker tekar yakalanırlar. Adamları azalan Kokoreçito ve bir adamı Şeref ve Kamil'le karşılarlar. Kokoreçito ve çetesini haklayan Şeref ve Korna onları şehirden atarlar. Halk şerefle Kamil ' i önce bağrına basar fakat Şeref onlara bir nutuk patlatınca onları da kovalarlar. Ş eref'le Kamil yeni bir dümen kurarlar ve Kamil Şeref'i askerlere teslim eder. Sonucu birlikte izleyelim.

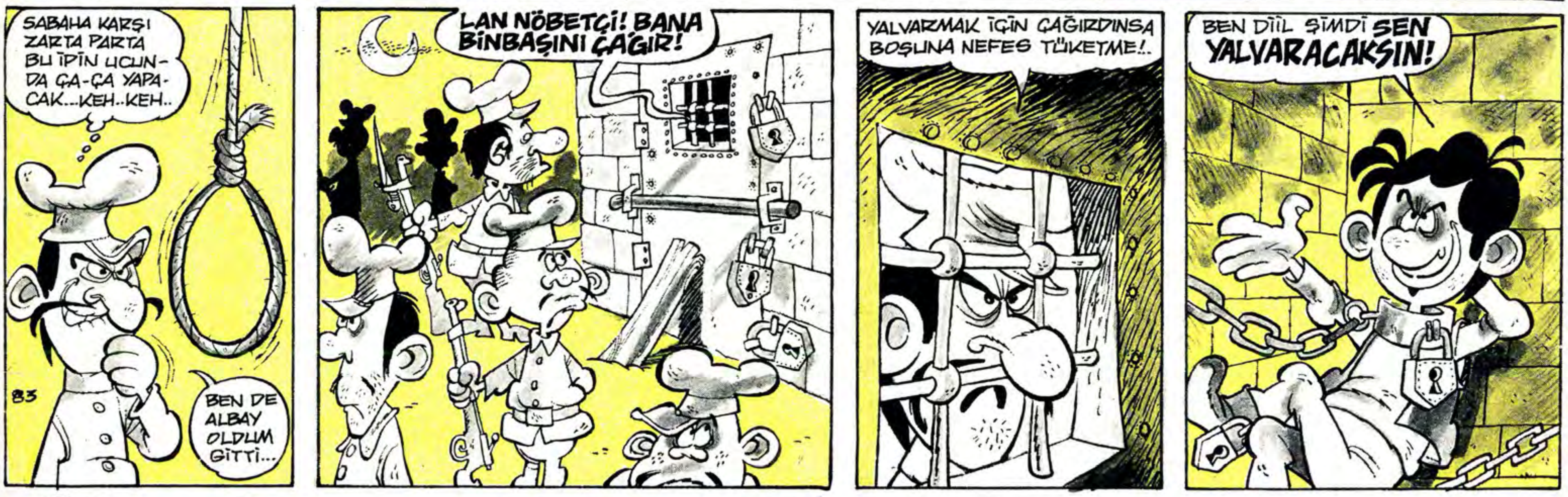

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

Çorlu Lisesi'nden bir haber:
AHMET KARISINA KARŞI GELDİ!

Dün akşam 17.30 sıralarında memleketimizin meşhur kılıbıklarından Ahmet çıtpıt karısına karşı gelmiş olay semtte büyük heyecan uyandırmıştır.

Çarşıdan eve dönmekte olan karısını pencereden gören Ahmet Çıtpıt yerinden fırlamış, kapıyı açınca karısına karşı gelmiş hemen elindeki paketleri alarak "Yoruldun mu karıcığım" demiştir. Yemeği pişirdiğini akşamdan kalan bulaşıkları da yıkadığını söyleyen Ahmet Çıtpıt çayı hâlâ demlemediği için karısından hafif yollu azar işitmiştir..

ADİL GEDİK

KASTAMONU GÖL İLKÖĞRETMEN OKULU'NDAN CEMİL'İN NOTU

Dersimiz Din Bilgisiydi. Hocamız Süleyman Bey Din Bilgisi notlarını okuyordu. Hepimizin notları iyi idi. Yalnız Cemil'e üç (3) gelmişti.

Cemil Hocaya dedi ki:

-Hocam benim notum az geldi. Bana sekizden aşağı gelmemesi lâzım dedi.

Bunun üzerine Hoca:

-Oğlum, ben hepinize vallahi fazla fazla verdim. dedi. Cemil de:

-Hocam cebinize bir bakıverin, belki defterden cebinize düşmüştür. dedi ve bunun üzerine hoca da dahil olmak üzere bütün sınıf kahkahayı bastı.

Mustafa ÜNLÜ

ANTALYA LİSESİ'NDEN YEMEK TARİFELERİ

FIRINDA EŞEK KULAĞI PANE

Malzeme: 2 adet eşek kulağı, 100 gram sade yağı, 10 diş sarmısak, yarım kilo ıspanak, 10 domates zarı 6 Çengelköy hıyarı, biraz tuz, çeyrek kalıp buz.

Yapılışı: Eşekler cins cinstir. İnatçı, uysal, topal, eşek gibi. Eşek kasabının adı Hazım alırken çüş demeniz lâzım. İki adet eşek kulağı alacaksınız. Bunların inatçı olmasına dikkat edeceksiniz. Onları haşlayacak, sonra yemeği yapmaya başlayacaksınız. Kulakları biraz kaldırıp sade yağına daldıracaksınız. Kulaklar kızarınca yağda, içini dolduracaksın sarmısakla. Kulakların olması için pane, içine koyacaksın biraz nane. Bunun en güzel garnisi turşuluk hıyar bunu yapabilen çok bahtiyar..

FIRINDA SABUN SOTE:

Malzeme: Bir düzine sabun, iki dilim kavun, yarım kilo zeytinayağı, 100 gr. bademyağı, iki tane yumurta sarısı, olgun bir domatesin yarısı.

Yapılışı: Sabunlar çeşit çeşittir. Arap, beyaz, yeşil, köpek, katranlı traş ve tuvalet sabunu. Bir tava alıp kavun dilimlerini içine salın Başka bir kapta yumurtayı çalkalayın. Sabuna gelince sıra, onları dizin sıra sıra. Koyun tavayı fırına. Sabunlar kızaracak mutfağı koku kaplayacaktır. Pişince sabunlar dizin servis tabağına, yerken doyamayacaksınız tadına...

HIYAR DOLMASI

Malzeme: 10 tane iri langa hıyarı, yarım kilo ince motor yağı, birkaç sarmısak, yarım kilo düdük makarnası, 5 tane kaz yumurtası, bir tutam karanfil, iki tutam zencefil, bir avuç tuz, yarım kalıp buz.

Yapılışı: Bazı hıyarlar çok tuhaftır. Onun için çarşıda pazarda gördüğünüz hıyarlara çok dikkat etmelisiniz. Onları yarım yarım böldükten sonra içlerini oymalı, bir buzluğa koymalısınız. Bir tarafta motoryağı kızdırırken içine sarmısağı doğramalısınız. Şunu önemle belirtiriz ki, hıyarları çok kızdırmamak lâzımdır. Çünkü kızgın hıyar başa ağ-

rı yapar. Neyse, nerede kalmıştık. Evet sarmısak kavrulmuştu. Ortalığa çok kötü bir koku yayılacağından, kapıları pencereleri açmalı bir süre manzaraya bakmalısınız. Bu sırada sıcak suda haşlanan makarnayı iyice süzdükten sonra başka bir kapta kaz yumurtalarını iyice çırpmalı ve makarnaların üstüne dökmelisiniz. Tuzluktan tuzu, buzluktan buzu ve hıyarları almalısınız. Artık bütün malzeme hazırdır. Şimdi kaz yumurtalı düdük makarnalarını içi boşaltılmış hıyarları dolduracak ve o gün için özel olarak çağrılmış misafirlere tebessümle servis yapacaksınız.

ALİ KAYA

Geçim derdini, can sıkıntısını, karı-koca kavgasını şipşak keser. Her derde devadır... GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

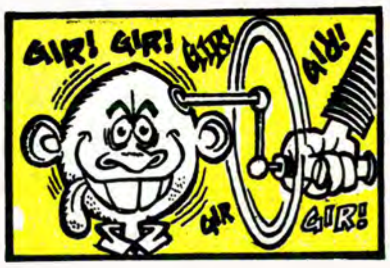

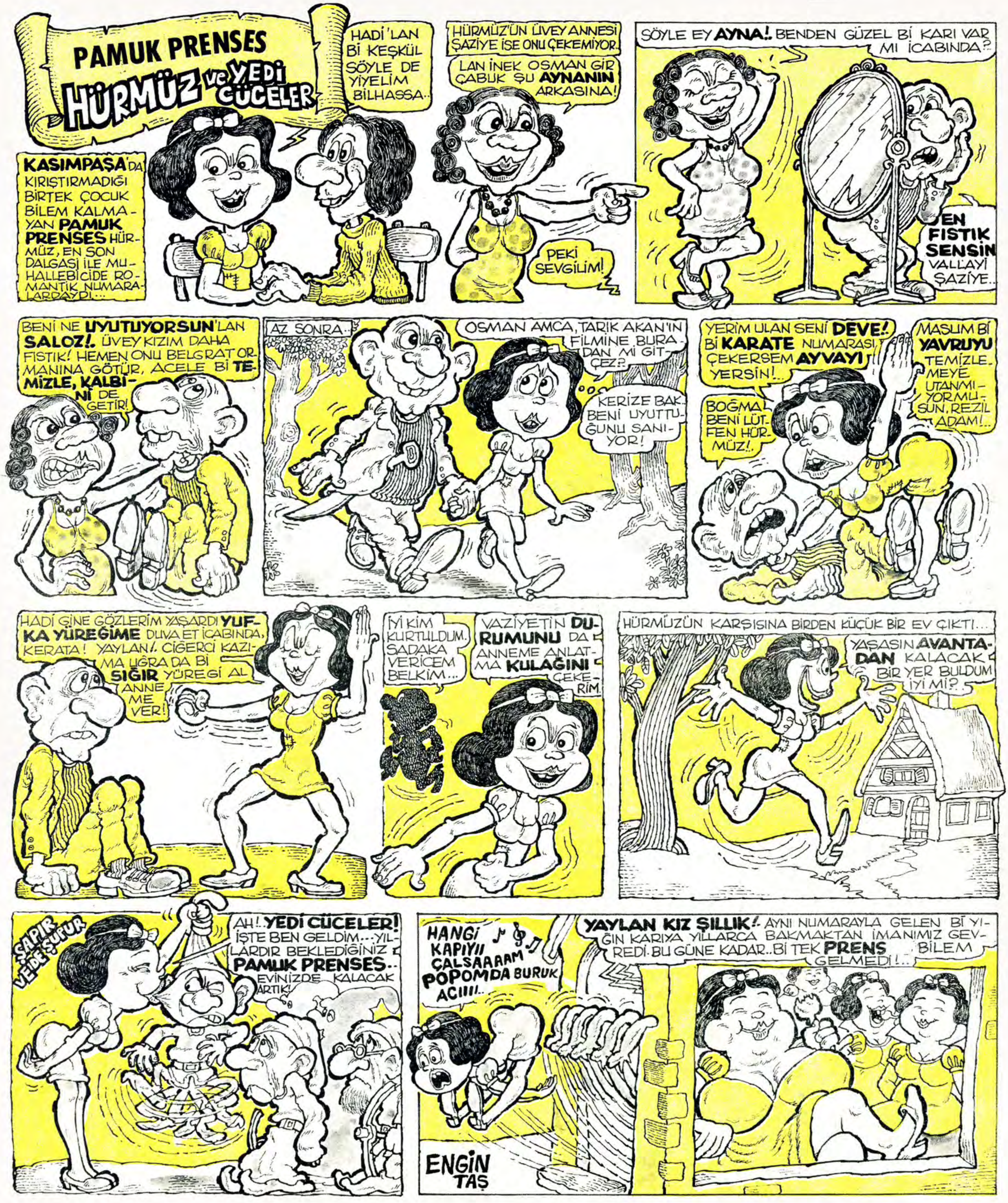

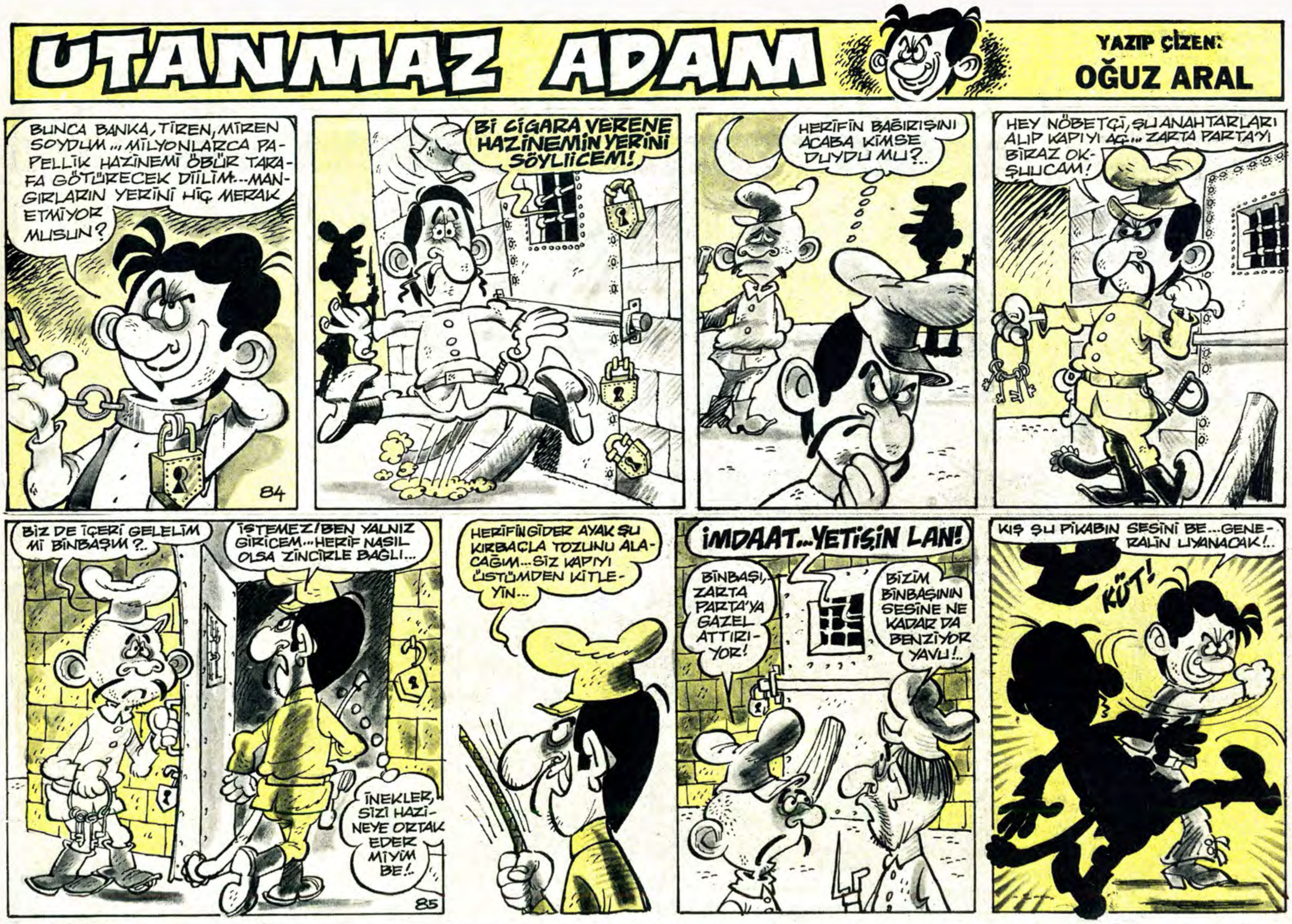

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

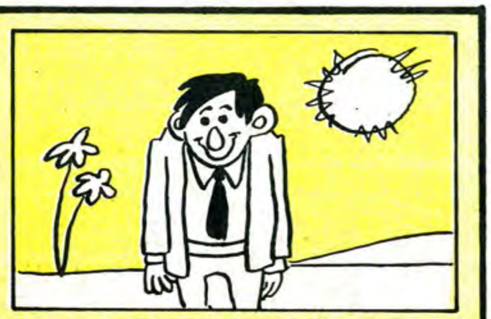

BARTIN LİSESİ'NDE BİR ZEKA KÜPÜ

Bir ticaret dersindeydik. Konu ticaret evleri ile ilgiliydi. Hocamız sınıfa şöyle bir soru sordu:

"Bir ticaret evi yazdan kalmış elbiseleri kışın ne şekilde satabilir?"

Muzipliğiyle tanıdığımız Recep adındaki arkadaş arkadan bağırarak:

"Afrika'ya gönderir!"

Tabii arkadan, birden sessizliği bozarak gelen bu ses üzeri ne öğretmenimiz de dahil gülmeden duramadık. Servet ÇINÇIN

TARSUS LİSESİ'NDE BİR KONSER

Bariton Mahmut Cazgırses bugün saat 14'de Dolmabahçe Stadı'nda sporseverlere bir festival verecektir.

Brahms, Musorgski, Vagner ve Enver'den örnekler sunacak olan sanatçı daha sonra Kadıköylü Osman'ın "Fener, Fener Galatasaray'ı yener Beşiktaş'a gelince puf diye söner" isimli parçasını söyleyecek ve tabii Fenerlilerden acele dayak yiyecek

kendine gelirse "Ankara'da dikilitaş kova Beşiktaş" ve onun peşinden de "Galatasaray'a ne oldu folluktan beter oldu" isimli parçaları döktürecektir.. Ünlü sanatçı kendi bestesi olan "ipte hakem, ipte hakem" isimli eseri ise seyircilerle birlikte söyleyeceği açıklanmıştır.

GÜLBAHAR

siz de 4 ayda

ingilizce
almanca
fransızca

öğrenin

Lisan bilmek artık zevk değil, bir ihtiyaç oldu...

..ve ÜNİVERSAL BU İHTİYACI DUYANLARIN GÜVENEREK BAŞVURDUKLARI TÜRKİYEDE TEK KURULUŞTUR.

BİNLERCE ÖĞRENCİMİZ GİBİ
- Evinizde ve kendi kendinize,
- Uzman öğretmenlerin nezareti altında çalışarak,
- Mesleğiniz, tahsiliniz ve yaşınız ne olursa olsun,
- Türkiyenin her yerinde arzuladığınız ve ihtiyacını duyduğunuz yabancı bir lisanı:

Hemen bugün bu kuponu doldurup enstitümüze postalayarak geniş bilgi veren ücretsiz broşürümüzü isteyiniz.

isminiz :

adresiniz :

- 4 ayda konuşmaya başlayın

Üniversal Lisan Enstitüsü
ORHANİYE CAD. 32 SİRKECİ-İSTANBUL

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

Hanımlara pratik bilgiler

MEYVE LEKESİ NASIL ÇIKARILIR?

Önce meyve ile lekelenen çamaşırınızı İpragaz tüpü bitene kadar güzelce kaynatınız. Fakat buna rağmen leke çamaşırdan çıkmamışsa, çamaşırı lekeden çıkarmak lâzımdır.

Burada yapılacak en basit hareket keskin bir makasla lekeli olan bölgeyi kesip atmak ve çamaşırı lekeden kurtarmaktır.

HASBİ TEMBELER

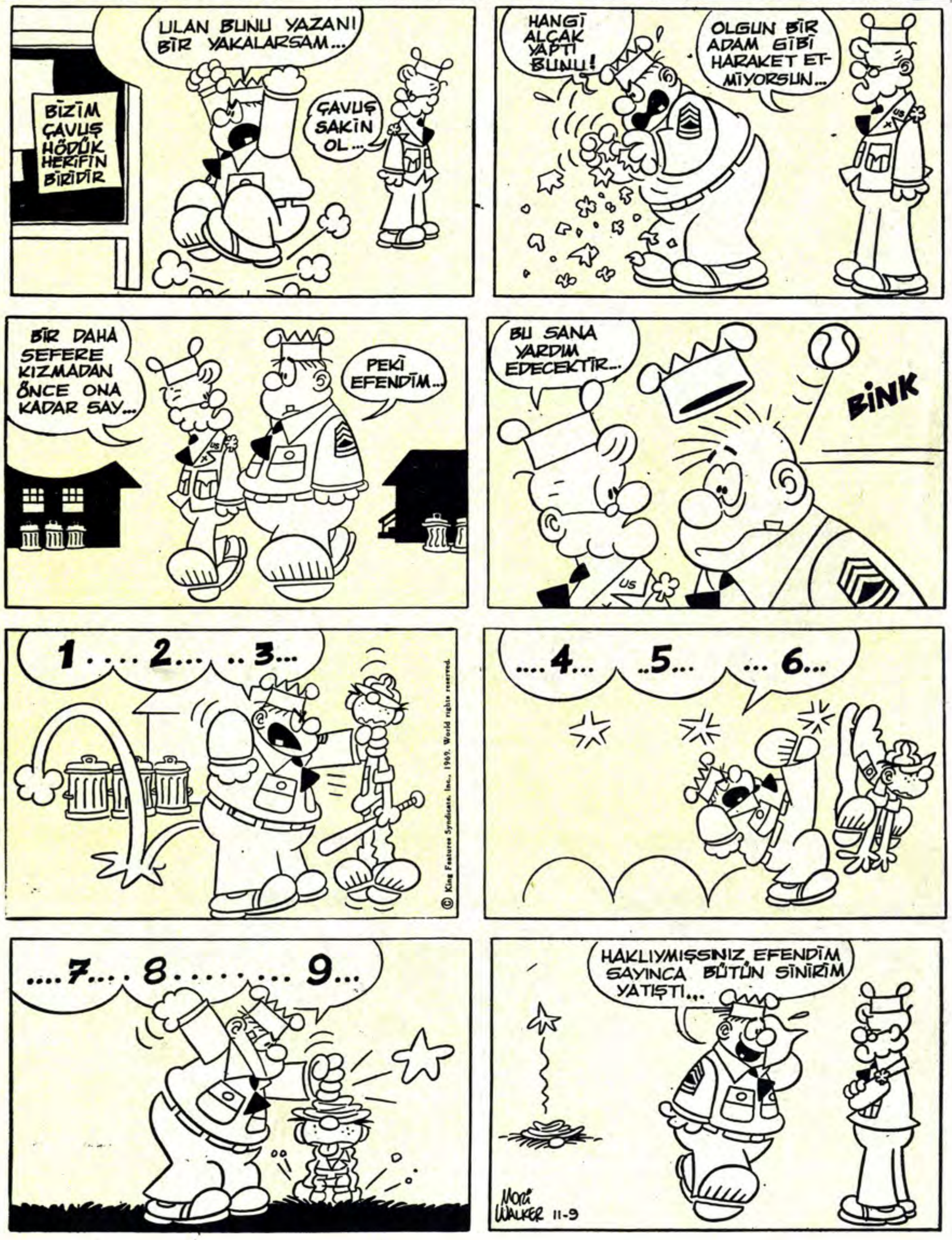

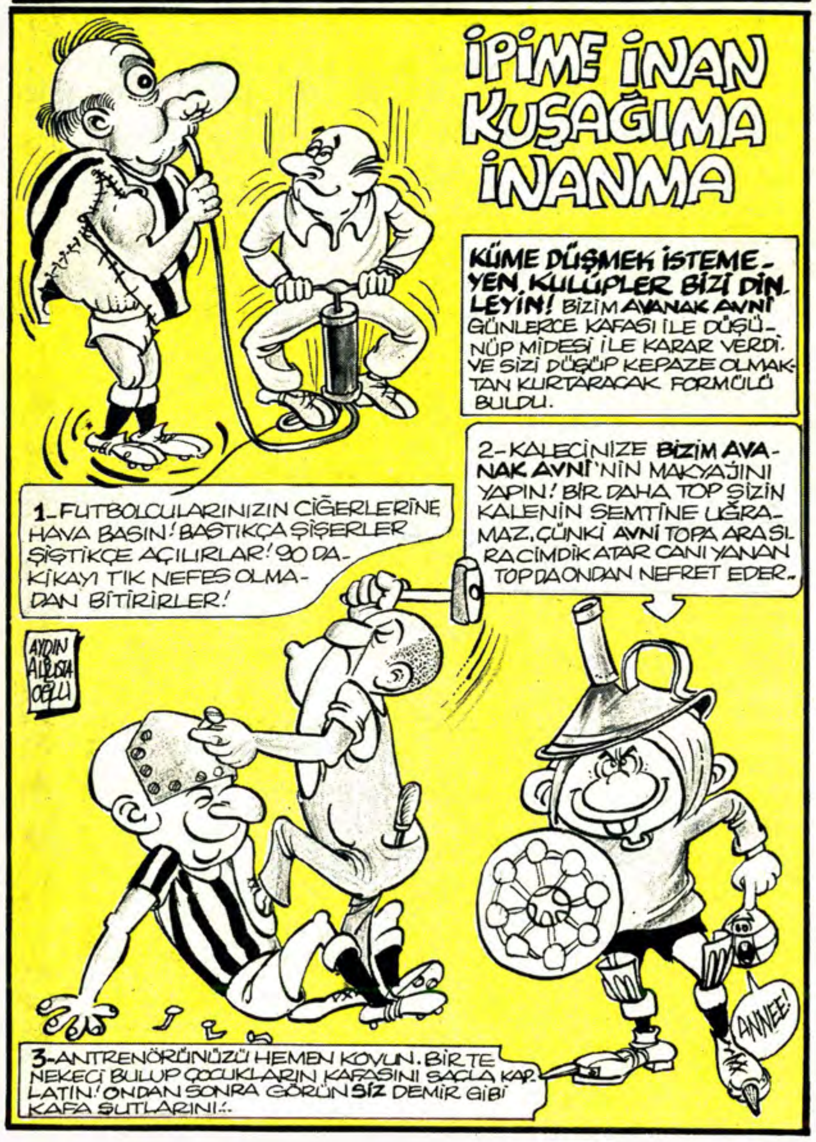

DAMLAYA DAMLAYA GOL OLUR

Libero Lütfü

AH.. AH... ESKİ HAVAMI BULAMIYORUM

Arka lastik

BİLMEMECE

Bir şirket açık verince ne olur?

Halka açık şirket olur

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN: **OĞUZ ARAL**

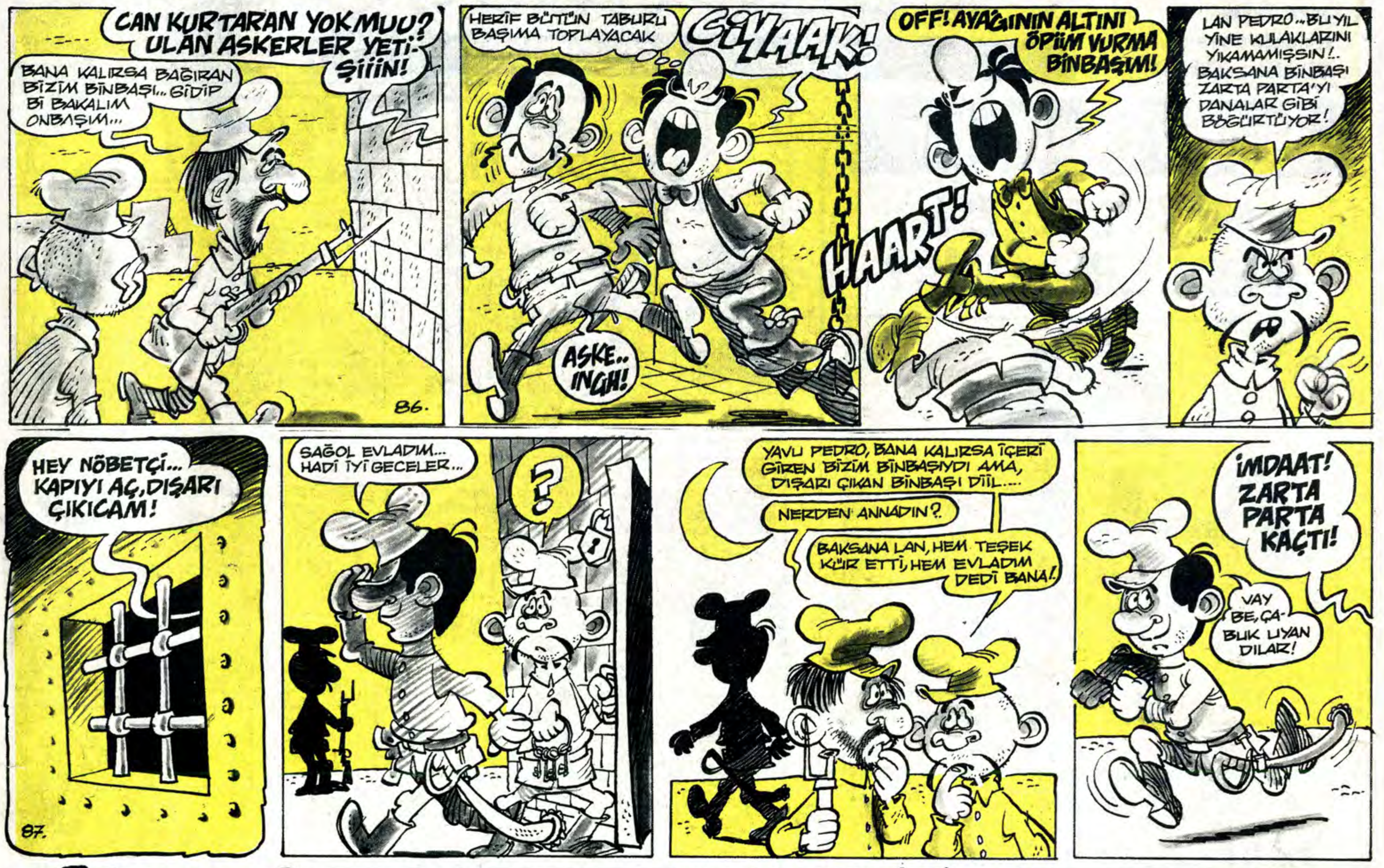

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ANKARA KIZ LİSESİ'NDE OTOBÜS KAVGASI

Zilin çalması ile hepimiz sınıflardan dolayısı ile okuldan dışarı akın ettik. O anda bizleri görenler 72 olimpiyatlarına özenerek engelli koşu yaptığımızı sandılar ve de bol biberli tezahürat gösterdiler. Bir an evvel beklediğimiz otobüse yetişme ızdırabı içinde otobüs durağına pike yaptık. Beklemeğe başladık. Vakit geçtikçe millet soğuktan morarmağa, sararmağa ve de kalıp tutmağa başladı. Otobüsün gelmesi ile herkes birbirinin üzerinden birdirbir oynayarak kapıya sokulmaya çalıştı. Bu arada arkadan poposuna tekmeyi yiyen "Fişek Makbule" tepkili füze şiddeti ile otobüse daldı. "Kurnaz Aliye"nin - cart - pembe mantosunun kuyruğu kapıya sıkıştı. Onun eteğine tutunan "Bücür Rüvideye 1.30 m.lik boyu ile otobüsün basamağına paspas oldu. " Buruşuk Şafizer'in sinirden maydanozlu simit yiyip, üzerine de yarım bardak kıymalı turşu suyu içişini ve buyüzden otobüse binme mücadelesinde saf dışı kalışını hepimiz büyük zevkle seyrettik, hardallı köfte yerine birer de zeytinyağlı sandöviç yedik. Yeni gelen otobüse "Atik Pakize" millete çelme takaraktan yetişti, kapının kapanmaması için çantasını araya sıkıştırdı. "Boksör Melâhat" ise 5 kişiyi alçaktan uçurarak evlerine gönderdi. Yine bu arada, "Süslü Nüvizer" aynasını ve de cımbızını acele tarafından kamufle ederek, otobüse binme mücadelesine katıldı. Nihayet, bizler de otobüse binip lâhmacunlu biletleri almayı başararak evlerimize gidebildik..

HÂLE HOPKAÇAR - ANKARA

KARŞIYAKA ERKEK LİSESİ'NDEN

Bundan hemen hemen 3 sene evvel idi. Okul başlıyalı 1 ay kadar olmuştu. Bir perşembe günü sabah ilk dersimiz tarih idi. Tarih hocamıza sert ve de merk erkek Necati derdik. Bu adı ona kendi çok iyi ve nazik biri olduğu halde olur olmaz yerde elinden gelmeyeceği derecede kızgınlık ve haşinlik göstererek talebenin gözünü korkutmak isteyişinden vermiştik. Sabah olduğu için gürültü boldu ve Türkiye'nin hatta dünyanın sert ve de mert erkeklerinden saydığımız hocamız Necati bütün hışmıyla sınıfa girdi, yoklama yapmadan defteri imzaladı(Hiç bir zaman yoklama yapmazdı) ve hemen konuya geçti. Konu eski Anadolu tarihinden Lidyalı'lar idi ve başladı anlatmaya.

Lidya'nın gelmiş geçmiş en büyük krallarından biri olan Midas.... (Dışarda sütçü eşeği tarafından koyverilen müthiş bir anırma ile ders bölündü. Herkes ne oldu meraki ile pencerelere koşuştu hoca da tabii) sükunet temin edildikten sonra Baykuş -Hocam galiba eşeği Midas'ın ruhu anırttı demez mi. Tabiatıyla kahkahalarla pencere camları zangırdadı.

Bunun üzerine sene sonuna kadar her perşembe günü o sütçü eşeği gelir, anırır, ve biz de Midas'ın manevi huzurunda saygı duruşundayız kabilinden bir müddet dersi keser eşeğin anırmasının sonuçlanmasını beklerdik.

ŞABAN KAYA-İZMİR

MERZİFON LİSESİ'NDEN

Kendini matematik hocası sanan, hocamıza Anastas diyorduk. Anastas, doğru konuşanı, sözünden dönmeyip sözünü tutanı ve yalan söylemeyeni çok severdi.

Yine bir gün Anastas sınıf listesini alarak Kelek Sami'ye verdi ve:

-"Arkadaşlarına listeyi gezdir, herkes isminin karşısına kaç yaşında olduğunu yazsın." dedi. Kelek bütün arkadaşları teker teker gezdi. Herkes kaç yaşında olduğunu yazmıştı.

Sonra Kelek, Anastas'a listeyi verdi ve yerine oturdu. Anastas listeye bir göz atar atmaz:

-"Bu nedir lan? Kim lan bu kendini on iki yaşında sanan yavrucağız"

Ön kısımda oturan Mum Sami, mum gibi bir duruşla:

-"Benim hocam.."

-"Sen misin lan?"

-"Benim dedim yahu!."

-"Yaa...öyle mi? Lan hıyar, sen ilkokuldan kaç yaşında çıktın?"

-"On iki yaşımda."

Anastas, Mum'a biraz daha yaklaştı ve haşin bir şekilde:

-"Peki öyleyse lan, orta üçte kaç yaşında olursun?"

-"On iki dedim ya..."

-"Nasıl olur lan bu?"

Mum gayet ciddi ve mum gibi duruşuyla, bir an sırıtarak:

-"Hocam, ben erkek adamım, on iki yaşındayım dedimse on iki yaşındayımdır. Boşuna zorlama sözümden dönmem."

KEMAL DEMİR

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

GIRGIR'DAN AL HABERİ

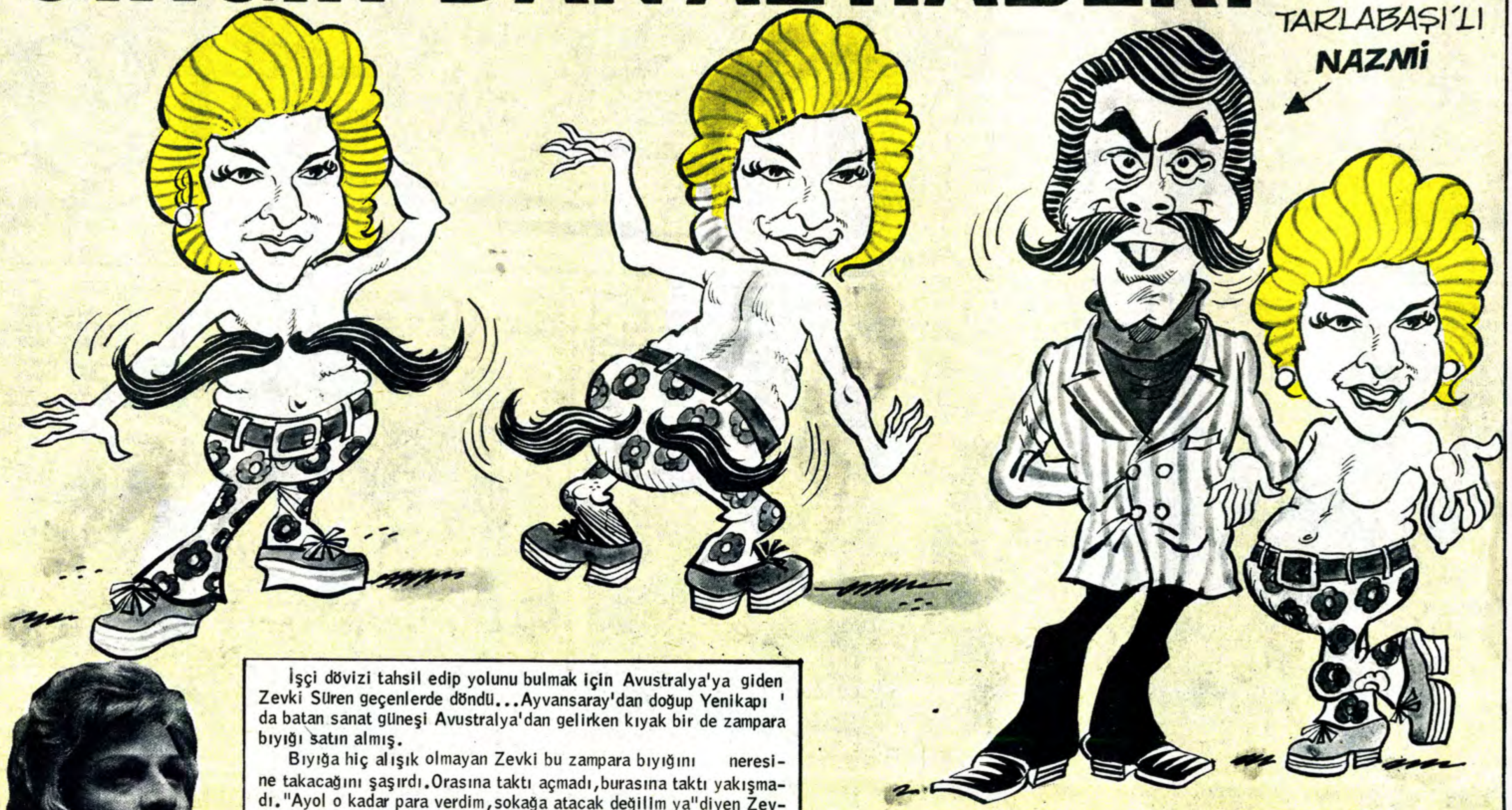

İşçi dövizi tahsil edip yolunu bulmak için Avustralya'ya giden Zevki Süren geçenlerde döndü...Ayvansaray'dan doğup Yenikapı 'da batan sanat güneşi Avustralya'dan gelirken kıyak bir de zampara bıyığı satın almış.

Bıyığa hiç alışık olmayan Zevki bu zampara bıyığını neresine takacağını şaşırdı.Orasına taktı açmadı,burasına taktı yakışmadı."Ayol o kadar para verdim,sokağa atacak değilim ya"diyen Zevki sonunda bıyığı Tarlabaşı'nın hızlı delikanlılarından Nazmi 'ye hediye eden Zevki Süren "Aklınıza bişiy gelmesin,maksat bıyığa yazık olmasın."demiştir.

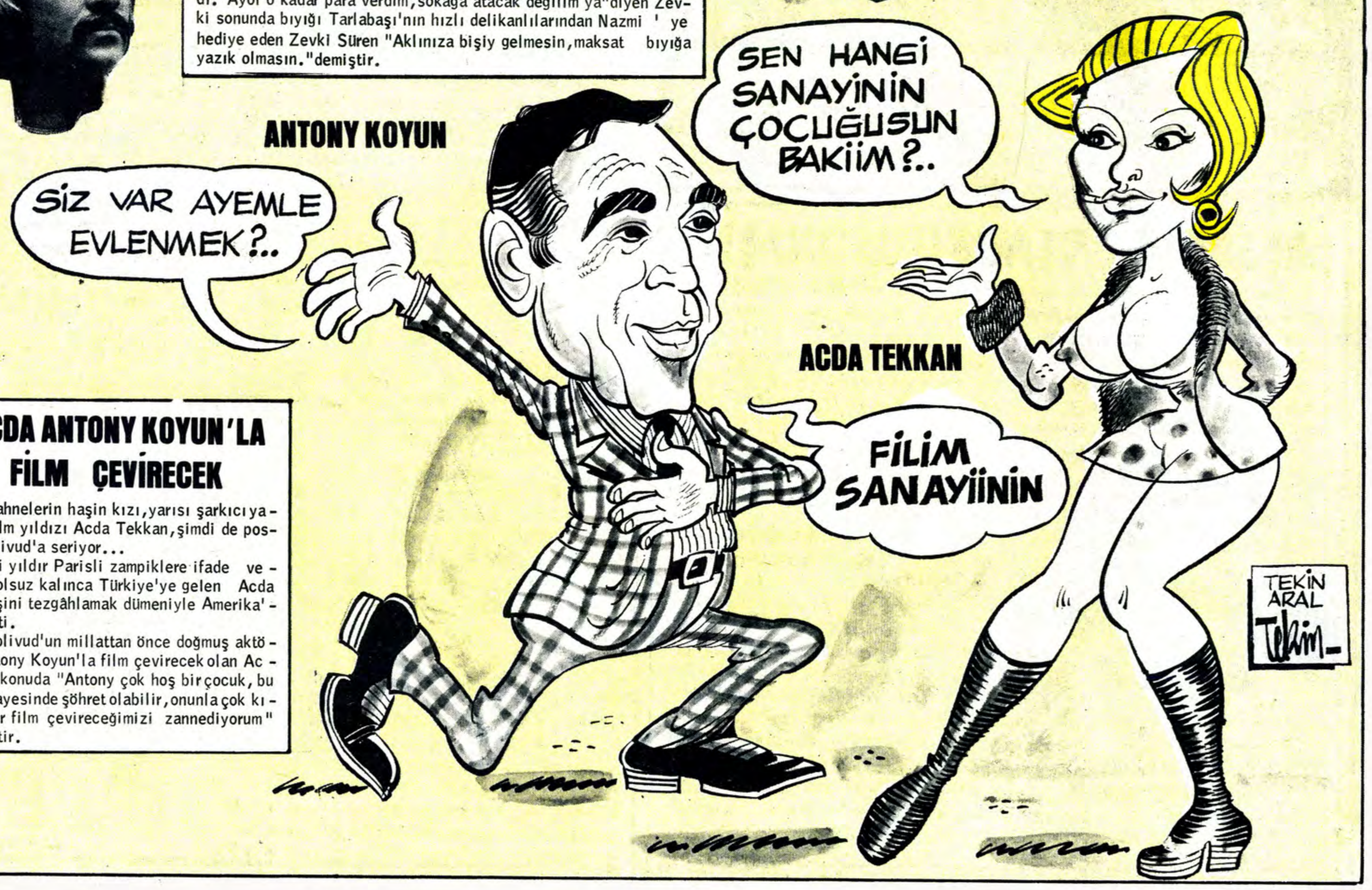

ACDA ANTONY KOYUN'LA FİLM ÇEVİRECEK

Sahnelerin haşin kızı,yarısı şarkıcı yarısı film yıldızı Acda Tekkan,şimdi de postu Holivud'a seriyor...

İki yıldır Parisli zampiklere ifade veren,yolsuz kalınca Türkiye'ye gelen Acda film işini tezgâhlamak dümeniyle Amerika'ya gitti.

Holivud'un millattan önce doğmuş aktörü Antony Koyun'la film çevirecek olan Acda bu konuda "Antony çok hoş bir çocuk, bu film sayesinde şöhret olabilir,onunla çok kıyak bir film çevireceğimizi zannediyorum" demiştir.

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN: **OĞUZ ARAL**

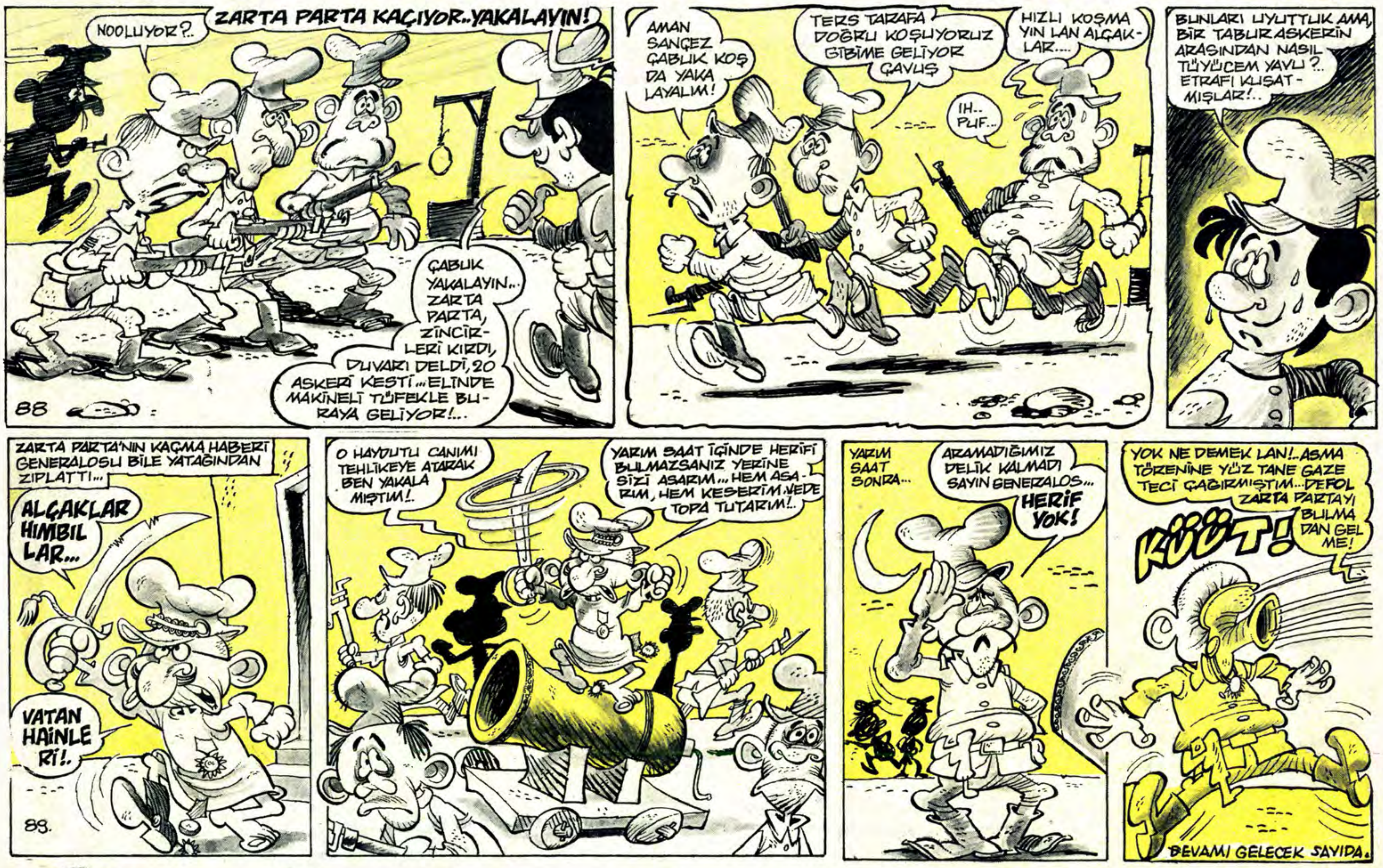

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

AKŞEHİR ORTAOKULU'NDAN

Orta 3'te idik. Tabiatçı Ahtapot Kazım, Akşehir ve cümle Konya kazaları öğrencileri arasında zamparalar kralı olduğunu tahmin ettiğimiz 8 yıllık emektar abimiz (22)lik Pavyon Kemal'i sözlüye kaldırmıştı. Ondan

"Midyeyi" anlatmasını istedi. Pavyon kendini tarttı, topladı, "Hıııkırrm" diye burnunu "Öhhö! Öhhii!" diye boğazını okartlayıp başladı şişirmeye.

"-Midye uzun kollu, uzun bacaklı yararlı bir hayvandır. Dili yoktur. Zehirlidir. Çok da tehlikelidir. Bir kuyruk vuruşuyla, sandalı ikiye böler." diye köpek balığını, ahtapotu, midyeledikten sonra "Midyeden incisi çıkarılır. Kalan kısmı da hammadde olarak kullanılır." dedi.

Deminden beri insan üstü bir sabırla sesini çıkartmayıp, bu midyeli herife acı acı bakan Ahtapot, nihayet konuştu.

"-Midye hammadde ise (Ahtapot gayet sinirliydi.) İnci ne işe yarar?"

Pavyon tam cevap vermeye hazırlanıyordu ki; arkadan Maraton Şevket bu kıyak olayda bizim de resmiyetimiz bulunsun diye düşünerek öttü. (Sıra arkadaşımdır.)

"-Pakizelik yapmaya yarar hocam."

Bu olaydan sonra., tabiatçının o gül yüzünü, kıyak endamını hiç görmedik.

Yavuz GÜR-AKŞEHİR

HÜSAMETTİN BİR OTURUŞTA 150 RAKI ŞİŞESİNİ YUVARLADI

Gaziosmanpaşalı Hüsamettin Şişesıkar bir oturuşta yüz elli rakı şişesini yuvarlamıştır.

Hayatı boyunca ağzına içki koymayan Hüsamettin açık havada kalabalık bir seyirci önünde, oturduğu yerden hiç kalkmadan masadaki yüz elli rakı şişesini yuvarlamış, masadan yere düşen şişelerin hiç biri kırılmamıştır. Büyük alkışlar arasında Hüsamettin,- Başarımı ve küçük oğlum Yaşar'ımı alkışladığınız için ne kadar teşekkür etsem azdır, demiş ve iki yüz lahmacun yemiş yeni bir rekor kırmıştır.

REFAİL POLİKAR

*

KADIKÖY LİSESİ'NDEN

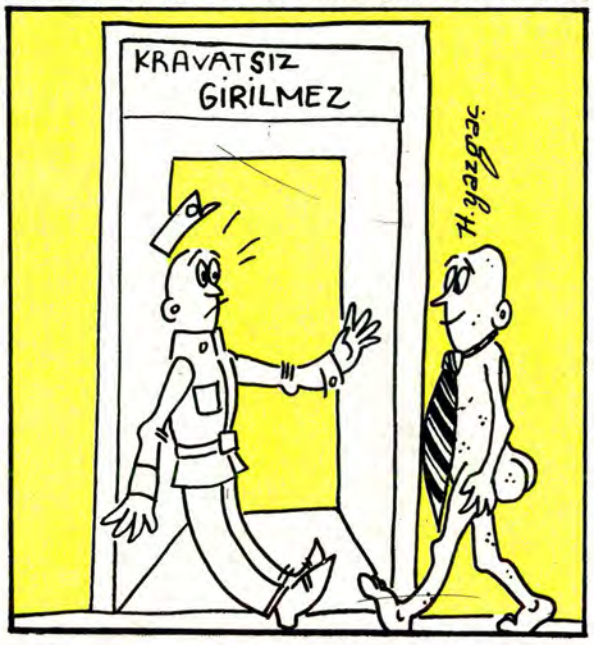

ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

SEDAT GÜRCAN
İBRAHİM YILDIRIM
ORHAN DALGIÇ
İHSAN TELLİ
İLHAN SAKALLI
KADİR SAĞER
YILMAZ VARDAR
SADETTİN YILMAZ
GÜLBAHAR
AHMET ABACI
VEDAT ÖZCAN
MELİH PEKDEMİR
HÜSEYİN YAZGAÇ
YAVUZ GÜR
ŞABAN KAYA
KEMAL DEMİR
HALİ BALKIŞ
SERVET ÇINÇIN
MUSTAFA ÜNLÜ
ADİL GEDİK
ALİ KAYA

Yazan: DAVID STERN

KONUŞAN KATIR

Dünyanın en gırgır savaş romanı

Gazetecilerden bir kısmı somurturken bir kısmı alaya başladı..

-Gönlünü edebilirdiniz.

-Elbette bunun bir çaresi vardır

-Peki,inadını ne zaman yenebiliriz?

-Belki de röportaj için reklam ücreti istiyordur.Patronlara telefon edelim..

Öfkelenenler atıldılar.

-Numaraya geldik arkadaşlar..

-Bizimle alay ettiler.

-Yalnız bizimle mi?Dünyayla alay ediliyor..

-Ayıptır..

-Cehennemin dibinden kalkıp, geldik.

-Şu kadar masraf...

-Bu işin içinde bir oyun var ama anlayamadım.

-Bu haftaki basın toplantısında başkanla bu meseleyi çekişeceğim.

-Yoksa hepimiz Mihver'in oyununa mı geldik?

-Yahu Bizi düpedüz hayvan yerine koyuyorlar ki...

-Asıl katır da bu değil,bizleriz

-General,sen dördüncü kuvvetle eğleniyor musun?

General

-Rica ederim efendiler,diye cevap verdi,eğlenmeyi aklımdan geçirmediğimi görüyorsunuz.Ben gidiyorum.İşte konuşan katır, işte siz.Gazetecilik kolay değil. Sinema yıldızlarını babam da konuşturur.Yiğitseniz Fransis'i konuşturun.Bana müsaade.

"Ne olursa olsun"demiş olmalı ki gürültüye aldırmadan çıkıp gitti.

Gazeteciler büsbütün coştular. Kahkahalar,feryatlar,küfürler ahırı dolduruverdi.Bir kısmı:

-Telefon..Telefon nerede?Gazetemizle görüşeceğim!diye tepiniyor bir başka grup:

-Telgrafhaneye gidelim arkadaşlar..diye bağırıyordu.

Ben Fransis'in yanında kalakalmıştım.Bu işin sonunu bile düşünemiyordum.Fransis'in böyle davranacağını hiç hesaplamadığım, için hepsinden fazla ben şaşırmıştım.Simdiye kadar ki ahbaplığımız, bana bu hayvanı başka türlü tanıtmıştı.Böyle bir zorluk çıkaracağını gösterir hiç bir alamet görmemiştim

Gazeteciler yavaş yavaş ahırdan çıktılar.

Uzaklaşmalarını sabırla ve kederle bekledim.

Tamamiyle yalnız kaldığımız zaman Fransis'e döndüm.

-Yaptığınızı beğendiniz mi?dedim,nedir bu inat?Hepimizi maskara ettiniz.

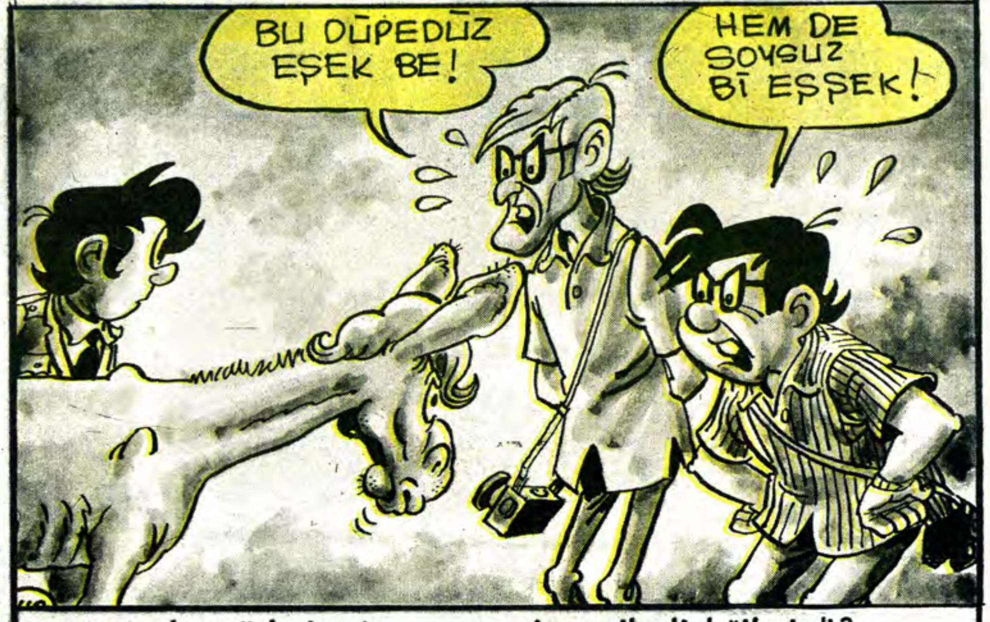

-Neden suç benim oluyormuş ? Benim şöhret isteyip istemediğimi sormadan kendi kendinize gelin güvey olmasaydınız.

-Ta başından işe karışmayabilirdiniz.Konuştuğunuzu ben tesadüfen keşfetmedim.Sizi gözetleyerek sırrınızı aşırmadım.Benimle konuşan sizsiniz.Bir de bana dostluktan dem vuruyorsunuz.İşte sizin yüzünüzden tımarhaneyi boylayacağım.Ayrıca amirimi de beraber sürükleyerek..Yazıklar olsun size.

-Meraklanmayın sizi tımarhaneye koymazlar.Her şey gibi bu da çabuk unutulur.Bir gülünç fıkra haline gelir.Siz de rahatlarsınız, ben de...

-Bunları böyle söylemek sizin için kolay..Bizi hiç düşünmüyor musunuz.

Tam bu sırada gazetecilerden birkaçı içeri girdi.Bunlar işi biraz daha ciddiye alanlardı.Düşünmüşler taşınmışlar ,bu meselede bir başka taraf olabileceğinden şüphelenmişlerdi.İnançlarına göre bir katırın konuşması elbette bahis konusu olamazdı.Şu halde henüz akıl erdiremedikleri bir başka maksat bulunmalıydı.Geri dönmelerinin sebebi bu gizli maksadı keşfetmekti.

Fransis'i yeniden ve daha inceden inceye tetkik ettiler.İçlerinden en yaşlı olanı söyleniyordu:

-Evet arkadaşlar,böyle şaka olmaz.Bunun bir bit yeniği var.Belki de muazzam bir harp hilesi..İyi ama bizden niçin saklıyorlar? İşte bir katır..Adeta bir katır..Boynuzu yok,gagası yok.Öteki katırların tıpkısı..Biz burada,"Bizim katırlar konuşmaya başladı" dersek, cephede Japonlar teslim mi olacaklar? Anlaşılır iş değil.

Bir başkası cevap verdi.

-Haydi uydurma bir iş diyelim? Neden bu pis mahluku,bu miskini bu rezili seçiyorlar.Orduda katırlar var ki insan bakmaya kıyamaz. Bu vazife,hiç değil,onlardan birisine verilmeli değil miydi?

Ben Fransis'e baktım.Kulakları bir tuhaf titriyordu.

Başka biri lafı aldı.

-Sahi.Bundan mendebur katır görülmemiştir.Şuna bak şuna. Katır demeye bin tane şahit lâzım.Yahu bunun neresikatır?Bu düpedüz uyuz eşek..Hem de soysuz bir eşek.Soylu eşeklerin bir görünüşü olur ki seyrine doyulmaz...

-Evet! Bu rezil bir katır..

-Kepaze...

-Maskara...

-Maskara olduğu için seçmişlerdir. Öteki katırlar böyle bir dü-

-DEVAMI ARKADA-

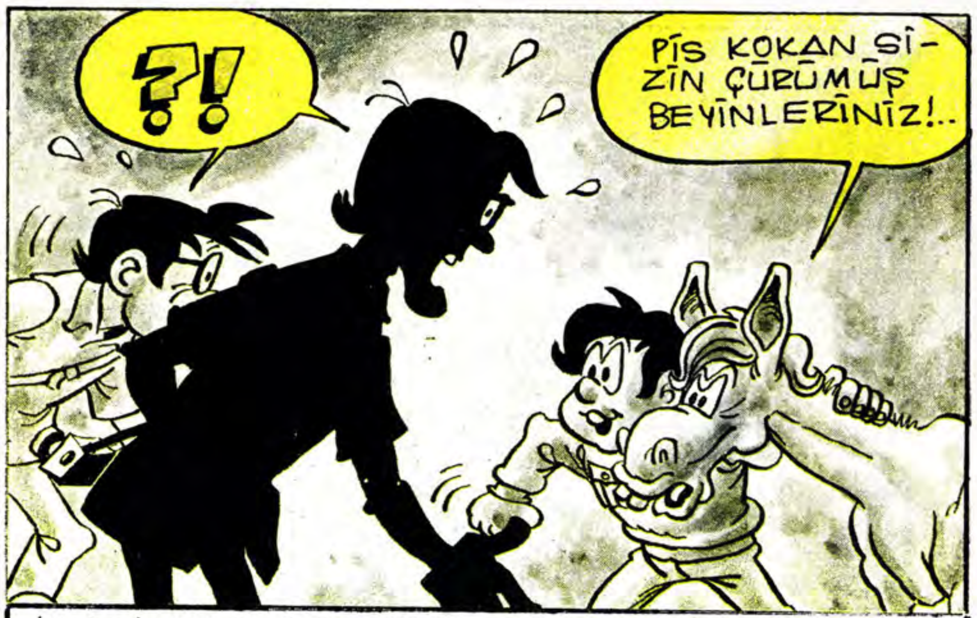

zenbazlığa hiç alet olurlar mı?

-Nasıl da leş gibi kokuyor?

-Leşe kurban olayım,lağım çukuru bunun yanında halt etmiş.

Fransis'in artık bütün vücudu titriyordu.

-Sonra efendim,neden mesela bir mükemmel at değil de bir katır...Öyle ya madem ki böyle bir numara yapılacaktı.Soyu,sopu belli bir asil hayvan olan at seçilmeliydi.Sen tut orta yere bir katır sür.Katır ne demek bakalım? Katır demek cinsi,cibiliyeti belirsiz piç demek..

-Sahi.Bu katır milletinin anası belli değil,babası belli değil..

-Kanı bozuk..

-Melez...

-Piz kurusu..Şunda hiç hayvan hali var mı Allaseniz..Avanak bir hayvan...

-Avanak bir hayvan olsam senin gibi olurdum.Ağzını topla!

Fransisin bu sözleri kocaman ahırda ağır birbomba gibi patladı... Yedi sekiz gazeteci birden fırıl fırıl dönmeye:

-Kim söyledi? Konuşan kim? diye bağırmaya başladılar.

-Benim! Ben konuştum.Ben.Katır Fransis!

Fransis öfkeden adeta kudurmuştu:

-Yazın bakalım! diye kükredi. Madem ki istediniz,işte konuşuyorum.Haydi kalem başına!

Bir adım geriledi.Meydan okur bir hali vardı:

-Yazın! diye tekrarladı,ömrümde sizin kadar nankör mahluklar görmedim.Ayrıca terbiyesizsiniz.Çünkü size konuştuğum haber verilmişti.Sözlerinizi anlayabileceğim bir an bile aklınıza gelmedi.Bana hakkınız yokken hakaret ettiniz.Halbuki biz katırlar harbin en ağır yükünü taşıyoruz.Sözleriniz yüreğimi parçaladı.Yaşamaktan ümidimi kesti.Bütün gazetecilerin size benzemediğini iyi bilmesem kederken,öfkeden kalbim dururdu.

İkinci Cihan Harbi'nin akıl almaz hadiselerini görmüş,okumuş olan gazeteciler öyle şaşırmışlardı ki özür dilemeyi bile akıl edemiyorlardı.

Fransis yorulmuş gibi içini çekerek:

-Haydi efendiler,dedi,işte istediğiniz oldu.Konuştuğumu kulaklarınızla işittiniz.Lütfen defolun, lütfen beni rahat bırakın.

Kendisini ilk toplayan yaşlı gazeteci:

-Demek konuşuyorsunuz, diye kekeledi.

-Allah Allah! Koskoca generale inanmadınız da,şimdi bana inanıyorsunuz.Size demin söylemedi mi? Halbuysa her şeyi,hatta olmadan bilmek iddiasında değil misiniz? Bir de bana pis kokuyor dediniz.Pis kokan sizin çürümüş beyniniz.

-Efendim...

-Susunuz,şimdi ben konuşuyorum.Beyni çürümemiş bir insan düşünmeden konuşmaz.

HAFTAYA:

FRANSIS VE UÇAK

ABDÜLCANBAZ'ın

HARİKULADE MACERALARI

YAZIP ÇİZEN:

TURHAN SELÇUK

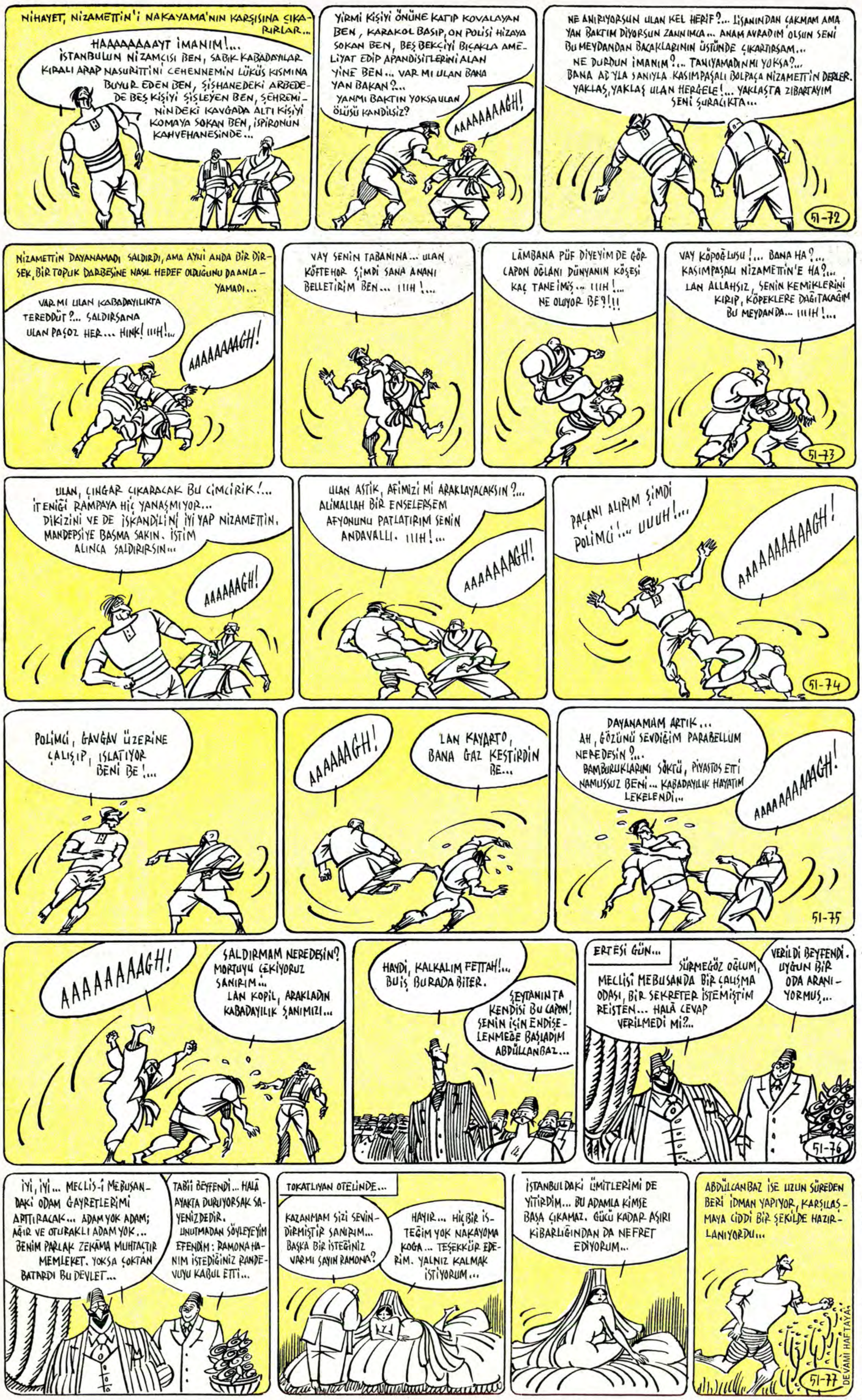

SEÇME SAÇMALAR

Yahu adamın tepesini attırmayın.
ŞAMPANYA

Bu ziyaretinizin sebebini öğrenebilir miyim?
TÜRBE

Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az.
ÜSKÜDAR MUSİKİ CEMİYETİ

Sen de tadını kaçırdın ama..
GLİKOZ

Orası seni alâkadar etmez.
BURASI

Yani dün az daha keçileri kaçıracaktım.
ÇOBAN

Balta ile üzerime saldırdı. Hâkim bey..
NÜFUS KÜTÜĞÜ

Temizlik hamamdan gelir.
TELLAK RIZA

Vallahi başkası benim kadar senin ağız kokunu çekmez..
DAMAK

ISTIRAP

Yeşilçam'ın ünlü kadın yıldızlarından biri anlatıyordu:"- Hayatta bir tek kişi bana ıstırap çektirdi ... " Merakla sordular:"-Kim ?" "Dişçim..."

DÜNKÜ

Üniversite hocası karısına sordu:

-Yahu bugün ayın kaçı?

-Bilmem masadaki gazeteye bakıversene.

Allahallah o da dünkü gazete yahu..

NEYMİŞ?

Genç üniversiteliye sordular:

-Türk karasularında İsveç bandıralı bir vapurda Arjantin'de oturan Fransız tebaası bir baba ile Japonya' da oturan Çin tebaasından bir anadan doğan çocuğun tabiyeti nedir?

-Milletlerarası.

AFACAN

Çocuk elma ağacına çıkmıştı. babası sordu;

-Orada ne yapıyorsun?

Yere bir elma düşmüştü. Zivan olmasın diye yerine takıyorum..

Biz yıllarca o eski, yıkık dökük yerde çalışmaktan artık bıkmış usanmışız da, bu yeni yapı bize olduğundan daha güzel geldi.

Yeni yapıya girdiğimiz zaman, daha yerlerde çimento parçaları, doğrama talaşları, rende tozları duruyordu. Pencere camları bile kireçliydi. Uzun yıllar, içinde çalıştığımız her adımda delik deşik döşeme tahtaları gıcırdayan, tavanında fareler koşuşan eski yapıdan öyle bıkmışız ki, bu yepyeni gıcır gıcır daireye taşınınca, sevincimizden kolları sıvayıp, kendimiz temizliğe başladık. Talaşları, tozları süpürdük, camları sildik. Bu yeni yapıya eski kadrodan yalnız bizim müdür gelmedi. Onu başka bir yere atamışlar. Bize yeni bir müdür gelecekmiş. Kendisinden önce ünü geldi: Çok sertmiş ...

Yeni müdür geldi. Dik değil de, dimdik bir adam. Dik durmaktan azıcık beli içeri doğru kaykılıyor, göbeği fırlıyor, Saçları alabros kesilmiş. Ense, sırta sıvama iniyor.. Gözleri jilet keskinliğinde bakıyor. Bakışının değdiği yerden şakır şakır kan akacakmış gibi...

Daireye gelişinin üçüncü günü ondört maddelik bir yazılı emir çıkardı. Birinci madde şuydu:

"Emirlere harfiyyen riayet edilecek. Yasaklara katiyyen uyulacak. Bizde "En sıkı yasak üç gün sürer" diye bir söz vardır. Disiplinli çalışmalarımızla, sinsi düşmanlarımız tarafından bizi uyuşturmak için çıkarılmış bu sakat sözün yanlış olduğunu ispat edeceğiz. Emir emirdir, yasak yasaktır. Emir yapılır, yasağa uyulur."

Bütün arkadaşlar, on dört maddelik yazılı emri okuyup imzaladık. Öğleden sonra yazılı emri bana bir daha getirdiler. İmzalamışım ama imzamın üstüne "Okudum" diye yazmamışım...

Haftada bir-iki kere bu yazılı emirler çıkmağa başladı. Emrin altına " Okudum " diye yazıyorduk. Onun altına okuduğumuz tarihi, adımızı yazıyor, en alta da imzamızı atıyorduk. Yeni müdürün hiç şakaya gelir adam olmadığını anlamıştık. Sesini koridorun başından duyunca titriyorduk.

Onun gelişinden beş gün sonra, bizim daireye bir tabelacı geldi. Büyük dış kapının iç yanına, merdiven başına tezgâhını kurdu, çalışmaya başladı. Yeni müdür, dairemiz için levhalar yazdıracakmış. Dışarıda bir tabelacıya verse pahalı gelirmiş. Onun için bu tabelacıyı gündelikle tutmuş. Anlaşılan pek çok tabela yaptıracaktı ki, gündelikle özel tabelacı tutmuştu. Hepimiz neler yazılacak diye merak ediyorduk. Çünkü her odanın kapısında emaye üstüne yazılı levhalar olduğu gibi, dış kapıda da, dairemizin adı yazılı pirinç levha vardı.

Akşam daireden çıkarken baktık, tabelâcı, on levhanın yazısını bitirmiş. Bu levhalar beyaz boyalı dörtgen biçiminde tahtalardı. Üzerlerine, iki yanına da siyah boyayla : "Çiçekleri koparmak yasaktır!" yazılıydı. Bu levhaları görünce şaşırdık. Bizim yeni yapılan daire bir boş arsanın ortasındaydı. Park yoktu ki, çiçek olsun. Çiçek yoktu ki koparılsın. Tabelacı durmadan üç gün "Çiçekleri koparmak yasaktır!" levhaları yazdı. Dördüncü gün levhaların yazıları değişti, şöyle oldu: "Bahçeye köpekle girmek yasaktır!" Hangi bahçe, bahçe nerede? Bu levhalar yazıla dursun, bir sabah bir de baktık, bizim dairenin bulunduğu arsa, altı sıra dikenli telle çevriliyor. İki günde bu iş bitti, biz de tel örgü içinde kaldık. Böylece bomboş arsanın sınırları belli oldu. Bahçe dediğimiz yer kıraç, kumlu, kireçli topraktı. Bir tek çayır, çimen yok. Yalnız arka yanda devedikenleriyle ısırgan otları vardı. Onlardan başka da bitki diye hiç bişey yoktu.

Müdür, kendisi de başında bulunarak "Çiçekleri koparmak yasaktır!" levhalarının kazıklarını, bomboş bahçenin orasına burasına gelişigüzel çaktırdı, Bu iş bittikten sonra, yine gelişigüzel "Bahçeye köpekle girmek yasaktır!" levhalarının kazıklarını çaktırmaya başladı.

Bu işlerden sonra bizim dairenin coğrafya durumu şöyle olmuştu: Gepgeniş çevrilmiş bir tel örgünün ortasında kül rengi bir beton külçesi. Dikenli telle çevrili kel-keles, kır-kıraç bir arsa üstüne yer yer çakılmış "Çiçekleri koparmak yasaktır." "Bahçeye köpekle girmek yasaktır." levhaları..

Tabelacı durmadan çalışıyor du. Yeni boyadığı levhalarda şu yazılıydı: " Parka arabaların girmesi yasaktır!" Bu levhalar da bahçeye çakıldı. Müdürün bu işleri neden yaptığını bir türlü anlayamıyorduk. Kapı diye tel örgüden açık bırakılan gedik öyle dardı ki, bir araba zorlansa bile buradan içeri sokulamazdı. Üstelik, o güne dek hiç bir arabanın içeri girdiği görülmemişti.

Bir sabah daireye gelince büsbütün şaşırdık. Tel örgünün iç yanına, üçer- dörder metre aralıkla çakılan yeni levhaların üstünde şunları okuduk: "Dikkat Elbiseleriniz yırtılabilir. Dikenli tellere yanaşmak yasaktır."

Müdürün ne yapmak istediğini bir türlü anlayamıyorduk. Birtakım arkadaşlar, müdürümüzün çok güzel bir park yaptıracağını, onun için önceden sıkı bir hazırlığa başladığını söylüyorlardı. Kimimiz bu yasak levhalarını, telörgülerini beğenmiyorduk. Kimimiz de "Siz bizi bilmez misiniz, bize ancak böylesi yaraşır. Bir park yapılsın, bütün çiçekleri koparırız" diye müdürü doğruluyorduk.

Aradan günler, haftalar geçiyor, ama bahçeye tek çiçek dikilmiyordu. Bu arada tabelacı durmadan çalışıyor, yeni yasak levhaları yazıyordu. Bir sabah daireye geldik, gireceğimiz kapının üstünde bir levha "Bu kapıdan girilmesi yasaktır." "Öteki kapıya gittik. Orada da bir levha: "Dikkat: Bu kapıdan girilmez" .

Sol yandaki merdivenli kapıya gittik. Orada da bir levha: "Bu kapıdan giriş- çıkış memnu ve yasaktır'.

Kapı kapı dolaşırken, daireye o sabah gelen memurlar gittikçe çoğalıyordu. Birisi,

- Arkadaşlar, sokakta kaldık, dedi.

Birisi de,

- Pencereden girelim. Dedi.

Pencereden girmek bir şey değil. Sırt verip, birbirimizi çekerek alçak pencerelerden girebildik. Ama ertesi gün müdürümüz, her pencereye de "Buradan girmek yasaktır" diye levhalar asarsa, ne yapacaktık? Bacadan giremezdik ya... Arkadaşlardan biri,

- Yasak masak dinlemeyelim, girelim yahu, dedi, Dışarda kalacak değiliz ya...

Ama müdürden korkuyorduk. İki-üç günde bir bize, "Emirlerine ve yasaklarına uymamız" gerektiğini bildiren yazılı buyruklarını imzalatıyordu. Daireye neresinden gireceğimiz diye uğraşıp dururken, bizden önce içeri girmiş olan arkadaşlar, pencerelerden seslendiler:

- Arkadaki küçük kapıdan girin...

O zamana kadar yapının arka yanında bir küçük kapı olduğunu bilmiyorduk. Üzerinde "Yasak" yazılı olmayan o küçük kapıdan girdik. Kümes deliğine benzeyen bu kapıdan bodruma iniliyordu. Oradan odalarımıza çıktık.

Bu olaydan birkaç gün sonra müdür hepimizi büyük salonda topladı, uzun bir konferans verdi. Konuşmasının özü-özeti şuydu

"Başımıza her ne kötülük gelmişse, yasaklara aldırışsızlıktan gelmişti. Her ne olursa olsun, yasaklara uymak gerekir. Yoksa, otorite diye, disiplin diye birşey kalmazdı"

Dairemizde en çok çalışan tabelacıydı. Sabah -akşam onun başına gidip, yeni yeni ne yasakları yazdığına bakıyorduk. Bir gün baktık ki, onun da başında bir yasak var : "Tabelacıyla konuşmak, onu meşgul etmek, burada dikilip durmak sureti kattiyede yasaktır."

Bütün bu yasak levhaları oraya buraya konurken, dairemizde hepimizi şaşırtan olaylar geçiyordu. Bahçeye köpeklerin sokulması yasak edilmişken, bahçede köpekler fink atmaya başladılar. Buna hepimiz şaşıyorduk. Eskiden tek köpeğin uğramadığı, bahçe şimdi köpek bahçesi olmuştu. Sabahları daireye karşı sokakta bir gürültü oluyordu. "Kuçu, kuçu, gel, kuçu, kuçu..." sesleri belki yarım saat sürüyordu. Her memur arkasında birkaç köpekle birlikte geliyordu. Kimisi de köpekleri bahçeye sokabilmek için, eline bir kemik, bir parça et alıp, birkaç köpeği birden arkasına düşürüyordu. Hiç köpek sevmezken benim de içime bir köpek sevgisi düştü. Köpeklerin bahçeye girmesi yasak edilmeden önce, arkama bir köpek takıp bahçeye sokmak aklıma gelmezdi. İlle bir köpek de ben bahçeye sokmak istiyordum ama, köpek bulamıyordum. Çünkü, şehir-

de başıboş köpek kalmamıştı. Arkadaşlar bütün köpekleri her sabah dairenin bahçesine dolduruyorlardı. Ben de tasmalı, sahipli bir köpeği kasaptan aldığım kırpıntı etle kandırıp bahçeye sokmak zorunda kalmıştım. Bu yeryüzünde kaç cins köpek varsa, hepsi dairenin bahçesine dolmuşlardı. Oynaşıyorlar boğuşuyorlar, hırlaşıyorlar, havlıyorlardı..

On-on beş günde bir bizi toplayıp konuşan müdür, bir konuşmasında şöyle dedi:

-Bahçeye köpeklerin girmesini yasak ettiğim zaman, bazı arkadaşlar bunu saçma buldular. Ama ben, başımıza geleceği biliyordum. Yasak ettik, böyle oldu, ya bir de yasak etmeseydim, ne olurdu, düşünün.. Onun için yasaklara uymak zorundayız.

Müdürümüzün söylediğine, göre, kendisi hayatı boyunca bir kere bile yasakları çiğnememişti. Bütün başarısı da bu yüzden olmuştu.

Dairemizde bundan daha şaşılası işler de oluyordu. Devedikenlerinin dikenli dikenli, mavi çiçekleri koparılmaya başlanmıştı "Biz ancak böylesinden anlarız" diye müdürün yasaklarını savunan arkadaşların elleri bile, gizli gizli devedikenlerinin mavi çiçekleri ni koparmaktan, kedi tırmalamış gibi çizik, bere içindeydi. Yalnız, emekliliğine üç ay kalmış olan Burhan Bey'in ellerine hiç bir şey olmamıştı. Burhan Bey çiçekleri çok severdi. Evinde saksılar içinde bir sürü çiçek vardı. Çiçeğe çok düşkün olduğundan, aramızda devedikenlerini koparmaya kıyamayan bir oydu.

Bir sabah daireye geliyordum. Çok erkendi. Burhan Bey elli adım kadar önümde gidiyordu. Bahçe kapısından girdi. Devedikenlerinin, ısırganların olduğu yana yürüdü. Ne yapacak diye köşeyi siper edip gözlerimle onu izledim, Burhan Bey, ısırganların arasına daldı. Kendisini bir gören var mı diye dört bir yanına baktıktan sonra, çantasından deri eldivenlerini çıkarıp ellerine geçirdi. Sonra büyük bir kızgınlıkla çabuk çabuk ısırganların başlarını koparmaya başladı.

Neden onun elleri şişip kabarmadığını, çizilmediğini o zaman anladım. Müdürümüz:

-Nasıl, haklı değil miymişim, diyordu çiçekleri koparma yasağını koyduğum zaman aranızda bana gülenler oldu. Çiçek olmayan bahçeye böyle yasak levhaları konur muymuş... Isırgan otlarını, devedikenlerini bile koparıyorlar, ya bir de çiçek dikip park yapsaydık, ne olurdu bir düşünün...

Birkaç zaman sonra, pantolonlarımız ceketlerimiz yırtılmaya başladı. Her sabah aramızda şöyle konuşmalar geçiyordu.

-Aman Ahmet Bey, senin pantalonun baştan başa yırtılmış yahu, donun görünüyor.

-Hiç sorma Mehmet Bey, şu bahçedeki dikenli tele takıldım da.. Aman, senin de ceketin kolu yırtılmış...

-Allah kahretsin, dikenli tele takıldım..

Yırtıkları, ertesi gün yamanıncaya kadar çengelli iğnelerle tutturuyorduk. Benim giyebilecek tek elbisem kalmamıştı. Her sabah dairenin bahçesine girince, "Dikkat elbiseleriniz yırtılabilir. Dikenli tellere yanaşmak yasaktır" levhasını okur okumaz kendimi tutamıyor, acaba tel örgünün yanından içerisi, dışarısı nasıl görünür diye merak ediyordum. Bu merakı giderirken yapantalon, ya ceket yırtılıyordu. Arkadaşlar bu kadarla da yetinmeyip, dikenli tellerin üstünden atlamaya başladılar. Artık bahçe kapısından girip çıkan hemen kimse kalmamıştı. Yalnız yaşlılar, bu işi beceremiyorlardı. Emekliliğine üç ay kalan Burhan Bey de bir sabah dikenli tellerden atlamak istedi. Hız almak için gerilip gerilip atladı: ama yalnız şapkası öbür yana geçebildi. Kendisi, kasap çengeline takılı sığır budu gibi, dikenli tellere asılı kaldı. Burhan Beyi kurtardığımız zaman, elbisesinde yırtılmamış bir karışlık yer kalmamıştı.

Tabelacı ne kadar çalışırsa çalışsın, işini bir türlü bitiremiyordu. Müdür her gün yeni birkaç yasak çıkarmaktaydı. Her pencerenin üstüne, "Pencereleri açmak yasaktır" yazılı levhalar konmuştu.

Müdürümüz, toptan yasak levhaları yazdırmaya başladı: "Buradan girmek yasaktır" "Buradan çıkılmaz", "Tükürmeyiniz" "Yer-

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

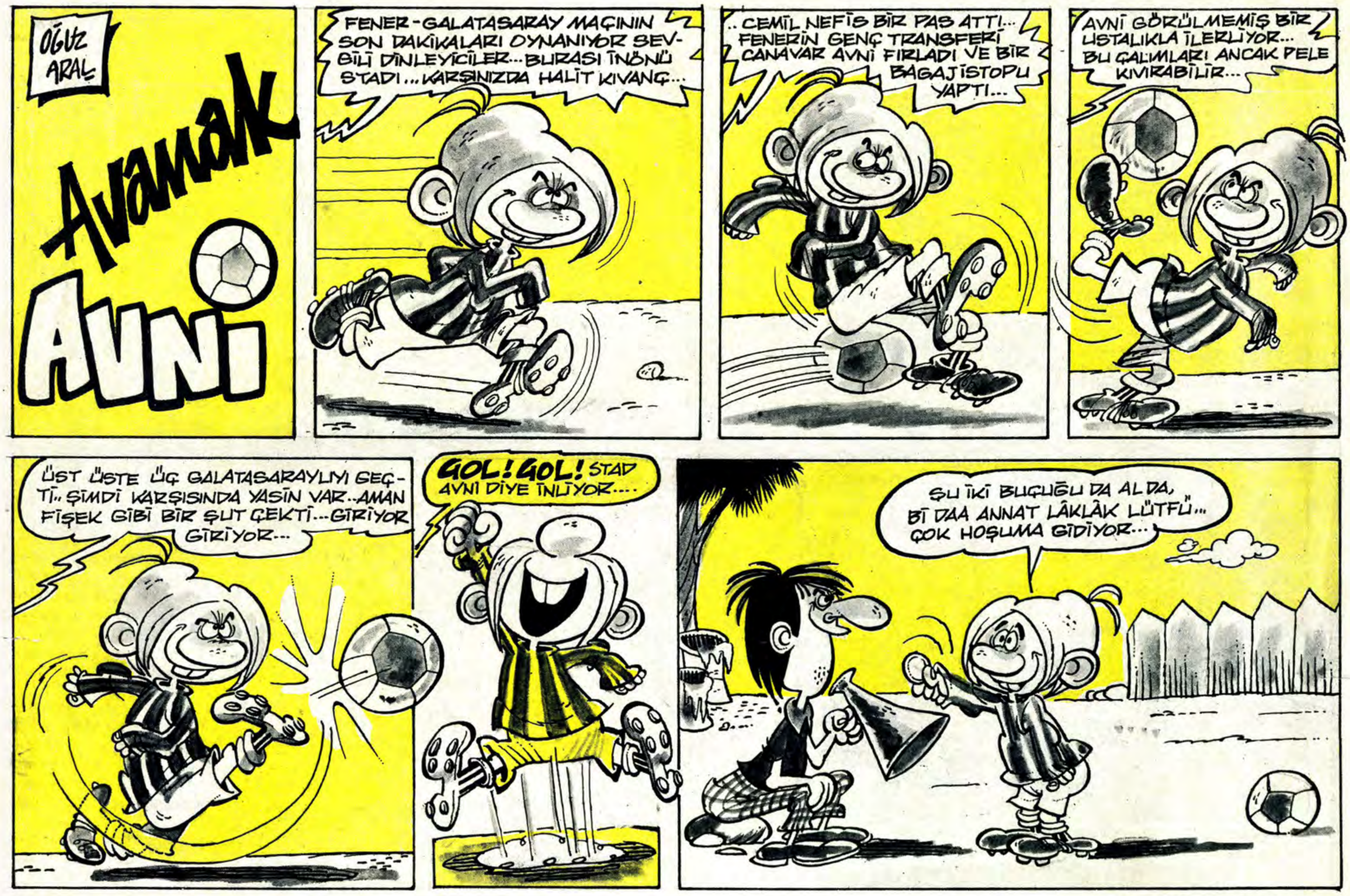

YASAK

lere sigara izmariti atmak yasaktır."," İşi olmayanlar içeri giremez! ","Dikkat,Burada sigara içilmez!", "Bu taburelerin üstüne oturmak yasaktır! ", "Yüksek sesle konuşmayınız! ","Bu kutuya dokunmayınız, tehlike var! ","Duvarlara yazı yazmak, resim yapmak ve her türlü çizinti memnudur." "Bu odaya girilmez!","Bu kapıdan çıkmak, sureti katiyede yasaktır."

Yasak levhaları arttıkça biz,dairenin önce yarısını,sonra dörtte birini ancak kullanabiliyorduk.

Daha bunlar gibi bir sürü yasak levhaları toptan yazıldı. Müdür,kendisi de başında bulunarak bu levhaları,dairenin içinde gözüne kestirdiği yerlere astırdı.Bunun sonunda çok şaşılacak durumlar ortaya çıkmıştı. Her helanın kapısında,"İşi olmayanların içeri girmeleri yasaktır! "yazılı levhalar vardı. Bu yüzden işi olmayan,boş buldukça helâlara doluyordu. Bu yanlışlıkları müdür mü yapmıştı,yoksa arkadaşlar mı levhaların yerlerini değiştiriyorlardı anlayamadık. Müdürün kapısında beş levhadan birinde,"Tükürmeyiniz!"yazılıydı.

Dairenin içi çok aydınlıktı. Ama her elektrik düğmesinin altına,"Gündüzleri elektriği açmayınız! " yazılı levhalar asıldığından beri,bütün lâmbalar yanıyordu. Yalnız elektrikler sık sık kontak yaptığından, arada bir ışıklar sönüyordu. Çünkü her elektrik sigortasının,her kofranın altına,"Dikkat. Bu kutuya dokunmak tehlikelidir!" yazılı levhalar asılmıştı. Bu yüzden herkes kutularla oynamaya başlamıştı. Koridorlar sigara izmaritlerinden geçilmiyordu. Bir iş için dairemize gelen kerli-ferli bir adam koridora tükürünce çok kızdım,duvardaki,"Tükürmek yasaktır! " levhasını gösterip,

-Efendi,okumanız yok mu?dedim,neden tükürüyorsunuz?

Adam utandı.

-Affedersiniz,dedi,tükürürsem ne olur diye merak ettim de...

Hayatında bir kere bile yasakları çiğnemediğini söyleyen müdür,her yanı yasak levhalarıyle donatırken,daireye gelişinin üçüncü ayında ortadan kayboldu. Evet, basbayağı kayboldu. Evine de gitmediği için, karısı, çocukları,onu bizden çok merak ediyorlardı. Müdür,yok olmuştu. Bu kayboluş,iki gün sürdü. İkinci günü akşamı,ambar memuru, onu bir tesadüfle buldu. Ambar memuru,pek kullanılmayan ikinci kattaki bir depoya girince yandaki koridordan müdürün sesini duymuş. Hemen koşup arkadaşlara söyledi. Biz de işi gücü bırakıp müdürün yardımına koştuk diyorum,çünkü müdürümüz kapana girmiş gibi koridorda sıkışıp kalmıştı. Koridor dar değildi ama,müdür yine de içeride sıkışmıştı. Nasıl olduğunu anlatayım:

Müdür,her nasılsa kapısında hiç bir yasak levhası bulunmayan bu koridorun kapısından girmiş. Öteki kapıdan çıkacak. Bir de bakmış ki,çıkacağı kapının üstünde,"Buradan çıkmak katiyyen yasaktır!"yazılı bir levha var. Hayatında hiç bir yasağı çinememiş olan müdür,kendi koyduğu yasağı çiğneyecek değil ya..Girdiği kapıdan çıkmak için bir de geri dönmüş ki,kapının arkasında bir levha:"Dokunmak tehlikeli ve yasaktır!"

Zavallı müdürümüz,ne o yana gidebiliyor,ne bu yana..Koridorda sıkışıp kalmış. Üstelik cıgara da içemiyor. Duvarlarda levhalar var. "Burada cıgara içilmez! " "Yerlere cıgara izmariti ve kibrit çöpü atmak yasaktır! "

Biz müdürle kapı arkasından konuşabiliyorduk.

-Pencereden atlayan müdür bey,biz aşağıda bez tutarız,dedik.

Müdür içeriden,

-Pencereyi açamam,dedi,levha var. "Pencereyi açmak yasaktır! "

Daha başka bir şeyler söyledi ama, anlayamadık. Bir arkadaş kulağını kapıya koyup dinledi.

-Neden yavaş konuşuyormuş?diye sorduk.

Koridor duvarında,"Yüksek sesle konuşmayınız! " yazılı levha varmış...

Müdürümüzü hapsolduğu aralıktan bir türlü dışarı çıkaramıyorduk. Yakından tanıyanlar:

-O,orada ölür,yasakları çiğneyip dışarı çıkamaz,dediler.

Yine nasıl dışarı çıkabileceğini kendisi buldu.

-Çabuk tabelâcıya söyleyin, " Buradan çıkmak yasak değildir! " diye bir levha yazsın!

İstediği levhayı çarçabuk yazdırıp kapının alt aralığından içeri soktuk. Müdür bu levhayı kapının arkasına astı da,ondan sonra dışarı çıktı.

Hepimize,

-Bakın,yasaklara uymamak ne zorluklar çıkarıyor,dedi,eğer şu kapının dışına, "Girilemez! " diye bir levha asmayı ihmal etmeseydik,bütün bunlar başımıza gelmez, ben de içeride kalmazdım. Çünkü,yasak levhasını görünce koridora girmezdim. Yasaklara uymanın faydasını gördünüz ya...

Yine iyi ki,"Buradan çıkılamaz! " levhalarından biri,bir helâ kapısının iç yanına asılmamıştı.

Müdürümüz,çıktığı kapının üstüne,"Buradan girmek sureti katiyede yasaktır" yazılı levhalardan birini astırdı.

Duvarlarda,kapılarda,yasak levhalarından pek boş yer kalmadı. Bir gün hep birden daireden dışarı çıkamazsak,bizi hiç merak etmeyin. Anlayın ki,biz,yasakları bozamadığımızdan,kapana kısılmış gibi içeride kalmışız...

BİTTİ

YERLİ GIRGIRLAR

Bir umut ışığının sonu

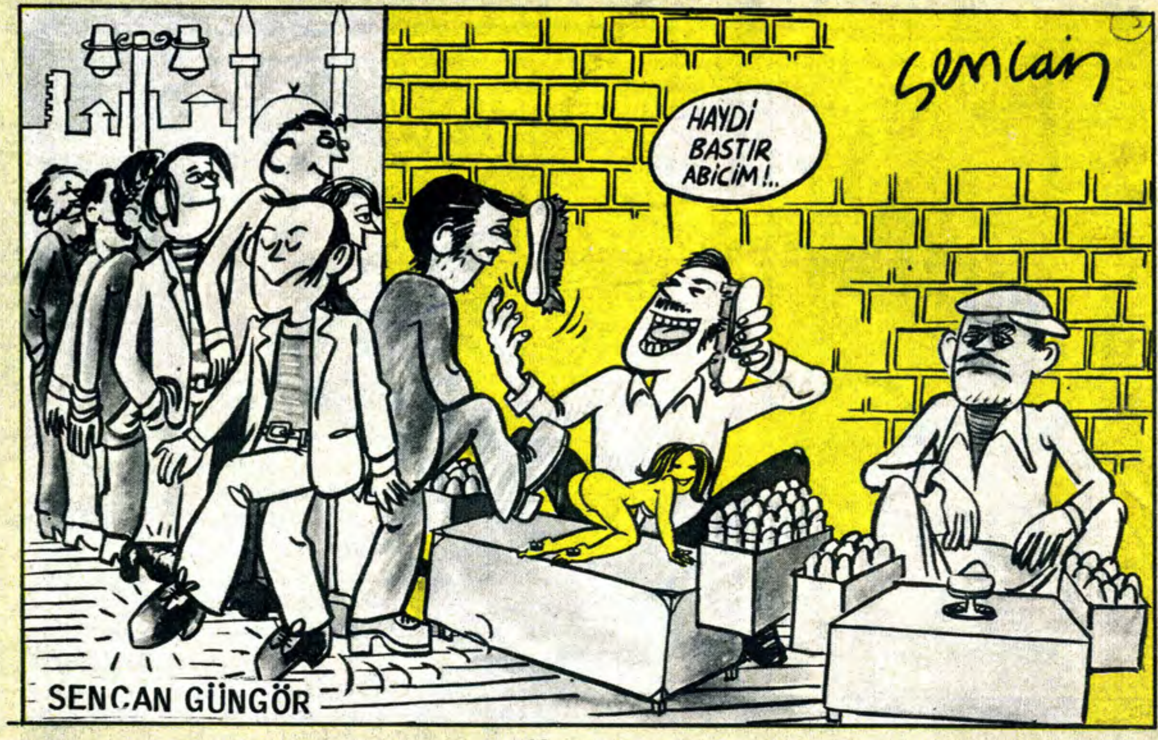

Kıyak boyacı

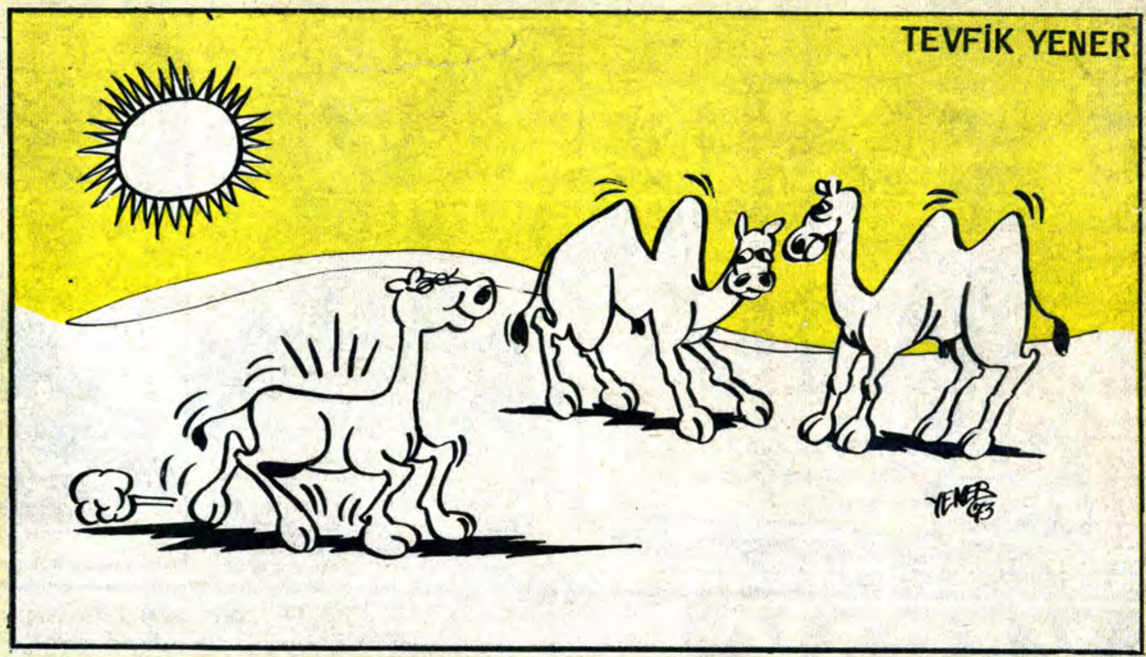

-Estetik ameliyat olalı amma da kasıntılaştı..

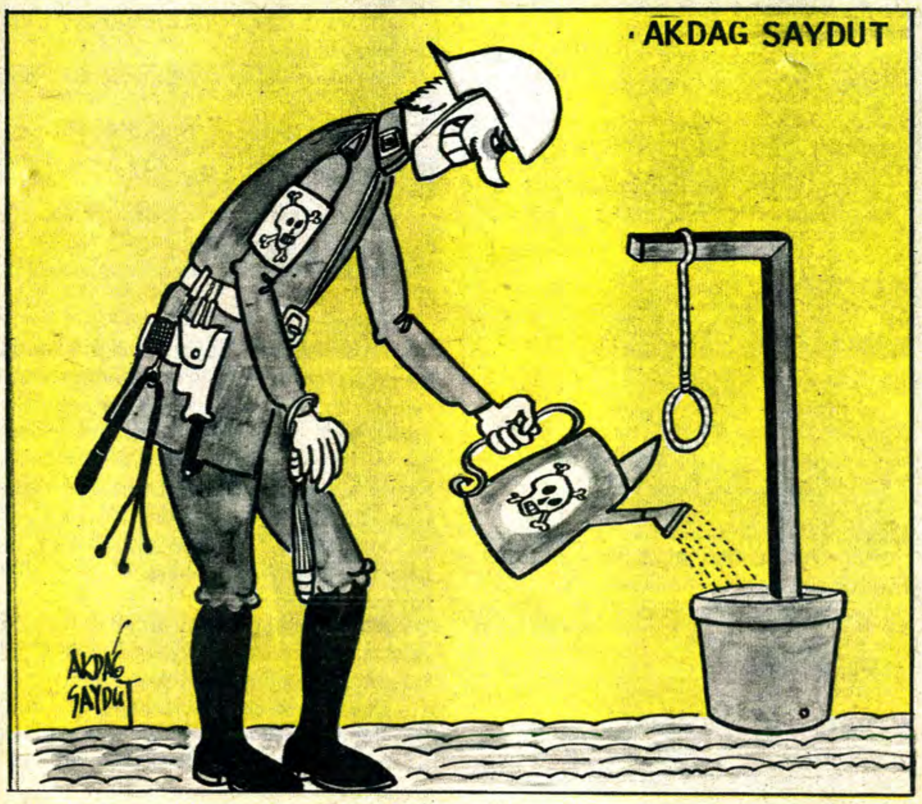

Büyütülen ağaç

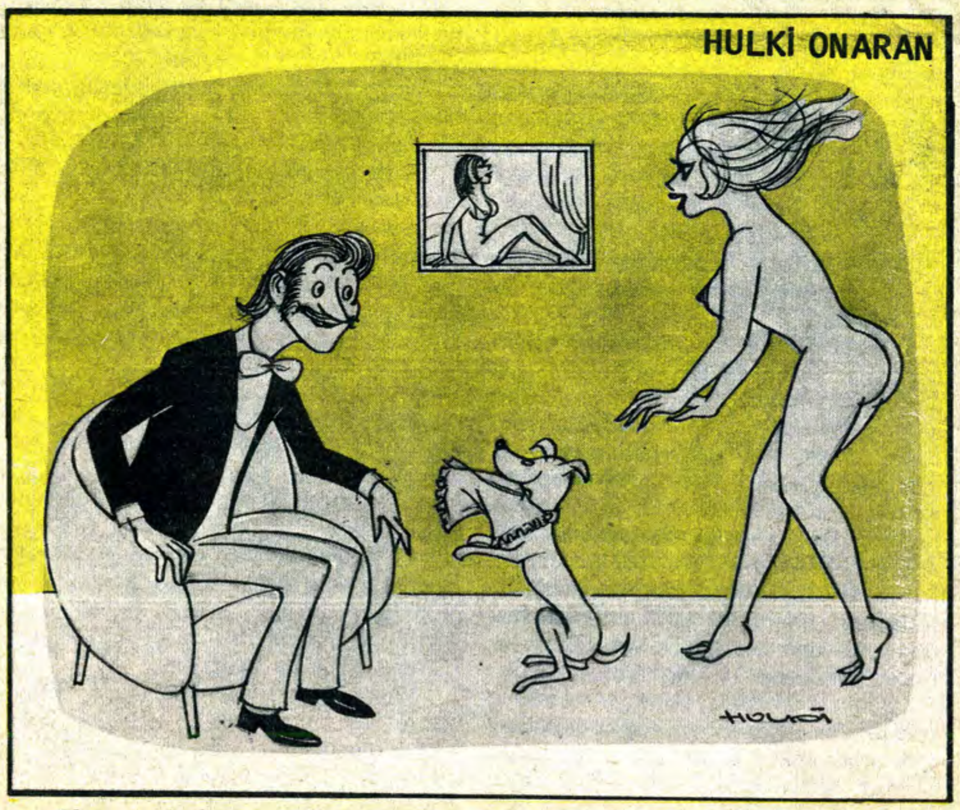

-Kusura bakmayın bir misafir görünce hemen bu şakayı yapar..